

VREME VALERIAN (în prezent deputat)

- ministrul Comunicațiilor și Societății Informaționale, în perioada septembrie 2010 - februarie 2012 ministru;
- membru al Grupului de Promovare a Tehnologiei Informației în România
- în prezent deputat în Parlamentul României.

având atribuții în:

- ***stabilirea direcțiilor strategice pentru trecerea la societatea informațională în România;***
- ***aprobarea proiectelor directe și a bugetelor anuale aferente acestora, din domeniul comunicațiilor și tehnologiei informației, ale instituțiilor publice,*** astfel cum sunt definite în [Legea nr. 72/1996](#) privind finanțele publice, și ale companiilor/societăților naționale sau ale societăților comerciale la care statul este acționar majoritar;
- ***aprobarea și coordonarea proiectelor mai mari de 100.000 euro,*** din domeniul comunicațiilor și tehnologiei informației, ale instituțiilor publice, astfel cum sunt definite în Legea nr. 72/1996;
- aprobarea proiectelor din domeniul comunicațiilor și tehnologiei informației care necesită ***garanții guvernamentale;***
- ***organizarea, coordonarea și controlul aplicării legilor, ordonanțelor și hotărârilor Guvernului, a ordinelor și instrucțiunilor emise potrivit legii,*** cu respectarea limitelor de autoritate și a principiului autonomiei locale a instituțiilor publice și a agenților economici;

- *inițierea și avizarea de proiecte de lege, ordonanțe, hotărâri ale Guvernului*, în condițiile stabilite prin metodologia aprobată de Guvern;

- fundamentare și elaborarea de propuneri pentru bugetul anual al Ministerului.

- a încheiat contractul subsecvent referitor la suplimentarea numărului de licențe MECTS, pentru școli - contractul de furnizare produse nr.108 din 17 august 2011 în baza căruia MCSI a efectuat plăți totale de 8.825.673,50 euro, în condițiile în care HG nr.460/2009 nu a reglementat situația licențelor destinate unităților de învățământ, iar prețul licențelor nu reflectă discount - ul acordat de Microsoft,

- nu a dispus măsuri cu privire la aspectele sesizate de către FTS România prin adresa nr. 4550/02.12.2010, cu privire la servicii neprestate,

fapte ce întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu prev. de art. 297 C pen. rap. la art. 309 C pen.

În fapt,

Prin s-a dispus începerea urmăririi penale cu privire la săvârșirea infracțiunilor de trafic de influență prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 C. pen., luare de mită prev. de art. 6 din Legea 78/2000 rap. la art. 289 C pen., dare de mită prev. de art. 6 din Legea 78/2000 rap. la art. 290 C pen., abuz în serviciu prev. de art. 13² din Legea 78/2000 rap. la art. 297 C.pen. rap. la art. 309 C pen., cu aplic. art. 5 C pen., fapte în legătură cu încheierea și derularea următoarelor proiecte și contracte:

- „Contractul de închiriere de licențe Microsoft de tip Enterprise Agreement Subscription” încheiat între Guvernul României și Microsoft Ireland prin intermediul Fujitsu Siemens Computers Austria GesmbH, în valoare de **105 milioane USD**, derulat în perioada **2004-2009**,

- „Contractul de închiriere de licențe Microsoft de tip Enterprise Agreement Subscription” încheiat între Ministerul Comunicațiilor și Societății

Informaționale și consorțiul D-CON.NET (MCSI MS-EAS), în valoare de **96 milioane EUR**, derulat în perioada **2009-2013** (extins în **2013** cu **33 milioane EUR**, contract în derlare).

- Contractul privind Sistemul Educațional Informatizat (MEC SEI) încheiat între Siveco și Ministerul Educației, în valoare de **124 milioane EUR** (contract derulat în 6 etape în perioada 2001-2009);

- Contractul privind Sistemul Integrat pentru Securizarea Frontierei de Stat (MAI SISF) încheiat între EADS Deutschland GmbH Germania și Ministerul de Interne, în valoare de **534 milioane EUR** (extins în 2009 cu **200 milioane EUR**).

Aspecte privind sesizarea

La data de 21.05.2013, a fost înregistrată la Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție, **sesizarea formulată de Corpul de Control al Primului – Ministru** urmare a acțiunii de control efectuată la Ministerul pentru Societatea Informațională și la Ministerul Educației Naționale în legătură cu închirierea de licențe educaționale.

Se reține în cuprinsul sesizării că ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului Daniel Petru Funeriu și ministrul comunicațiilor și societății informaționale Valerian Vreme au semnat și promovat spre aprobare „**Nota privind licențele Microsoft utilizate de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului în școli**” în care s-a consemnat împrejurarea necorespunzătoare adevărului conform căreia acordul cadru nr. 32/12.08.2009 încheiat în baza HG nr. 460/2009 „permite încheierea unui contract subsecvent referitor la suplimentarea numărului de licențe ale MECTS, pentru școli” în condițiile în care HG nr. 460/2009 nu a fost reglementată situația licențelor destinate unităților de învățământ, având drept consecință încheierea contractului de furnizare produse din /17.08.2011 în baza căruia MCSI a efectuat plăți în sumă totală de 8.825.673,50 euro.

Se arată, de asemenea, în cuprinsul sesizării că, ministrul Daniel Petru Funeriu și-a exercitat în mod defectuos atribuțiile de serviciu prin faptul că a comandat în mod ferm și imperativ MCSI la /19.01.2011 și la 05.07.2011 închirierea unui număr de 179.259 licențe pentru pachete de tip ProDesktop și 6.828 licențe pentru sisteme de operare Windows Server, în condițiile în care necesarul de licențe a fost stabilit în mod defectuos, fără a ține seama de configurația hardware a computerelor, fiind luate în calcul toate stațiile de lucru și serverele achiziționate în perioada 2001 – 2008 prin programele SEI 1 – SEI 5 și rural, ceea ce a determinat încheierea contractului de furnizare produse nr. 108/17.08.2011 în baza căruia MCSI s-a obligat să plătească prețul aferent numărului total de 179.259 licențe mai mare cu 72.990 față de numărul de licențe utilizabile în sistemul educațional în raport cu numărul de computere compatibile cu noile produse software, având drept consecință crearea unei obligații de plată a unui preț cu aproximativ 5,4 milioane euro mai mare decât prețul pentru închirierea licențelor efectiv utilizabile.

La data de **05 iunie 2013**, întrucât din Raportul de control întocmit de Corpul de Control al Primului – Ministru, înregistrat sub nr. 432/15.05.2013, rezultau indicii cu privire la încheierea în condiții nelegale a contractului comercial de închiriere licențe din /15.04.2004 extins ulterior pentru produse educaționale Microsoft, a actelor adiționale la acest contract precum și a contractelor aferente derulării Programul „Sistem Educațional Informatizat” (SEI), Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție, **s-a sesizat din oficiu cu privire la săvârșirea unor infracțiuni de abuz în serviciu și respectiv a unor infracțiuni de corupție în legătură cu derularea acestor contracte.**

Pentru a stabili dacă achiziția de licențe pentru pachete de tip ProDesktop și sisteme de operare Windows Server destinate unităților de învățământ s-a efectuat în mod defectuos, respectiv dacă la stabilirea necesarului de licențe persoanele implicate aveau posibilitatea de a verifica dacă produsele

software sunt compatibile configurației hardware a stațiilor de lucru și serverelor achiziționate în perioada 2001 – 2008, prin programele SEI I – SEI V și Rural se impune a se stabili dacă aceste echipamente corespund specificațiilor din documentațiile de achiziție ce au stat la baza derulării programelor mai sus menționate. Se impune de asemenea a se stabili dacă produsele software aferente programelor SEI I – SEI V au fost implementate și dacă, raportat la aceste produse software, achiziția din 2009 este lipsită de fundamentare din punct de vedere tehnic.

Pentru a verifica dacă HG 460/2009 permitea încheierea unui contract subsecvent referitor la suplimentarea numărului de licențe al MECTS pentru școli se impune a se verifica dacă extinderea contractului de închiriere licențe nr. 0115RO/15.04.2004 cu privire la produse educaționale Microsoft, s-a efectuat în condiții legale.

I. Aspecte cu privire la contractul comercial de închiriere licențe din /15.04.2004, extinderea acestuia pentru produse educaționale Microsoft și actele adiționale încheiate.

La data de 04.09.2003, primul ministru Adrian Năstase a aprobat Memorandumul privind „Parteneriatul strategic între Guvernul României și Microsoft”, memorandum inițiat de Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației – ministru Dan Nica, și avizat de Ministrul Integrării Europene – Hildegard Puwak, Ministrul Afacerilor Externe – Mircea Geoană, Ministrul pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului. Prin acest memorandum s-a aprobat semnarea de către ministrul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației a unei scrisori de intenție între Guvernul României și Microsoft.

La data de 17.09.2003, la Roma, a fost semnat Acordul privind parteneriatul strategic între Guvernul României și Microsoft. Prin acest

document Microsoft își exprima intenția de a oferi Guvernului „***un acord special pentru obținerea de licențe pentru produsele Microsoft la prețuri speciale, guvernamentale***”.

La data de 01.10.2003 Microsoft România și Fujitsu Siemens Computers au semnat o ofertă comună ce cuprindea: Microsoft Business Agreement, Microsoft Enterprise Agreement Subscription, Microsoft Select, formulare de înscriere și o ofertă de finanțare în valoare de 41.909.325 USD, valabilă până la 15.03.2004 pe care au transmis-o la Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației în atenția ministrului Dan Nica. Potrivit acestui document, în condițiile acceptării ofertei derularea contractului semnat cu firma Microsoft urma a se realiza prin intermediul Fujitsu Siemens Computers care era Large Account Reseller (LAR) la nivel european. Această ofertă este semnată de Florică Claudiu - director Reprezentanță Fujitsu Siemens Computers și Silviu Hotăran – General Manager Microsoft România.

Urmare a cercetărilor efectuate s-a stabilit că SC Microsoft România SRL este o filială a Microsoft Corporation care se ocupă în principal cu activități de marketing și servicii de suport tehnic, Microsoft Ireland Operations Limited fiind singura entitate Microsoft autorizată de Microsoft Corporation să deruleze activități legate de licențiere a produselor Microsoft pe teritoriul Europa, Orientul Mijlociu și Africa, inclusiv încheierea contractelor de licențiere software Microsoft, determinarea de prețuri recomandate, stabilirea de prețuri către distribuitori, acordarea de discount-uri către distribuitori, precum și încheierea contractelor de distribuție cu partenerii săi. Mai mult, în arhiva SC Microsoft România SRL nu au fost identificate cele două oferte comune Fujitsu Siemens Computers - Microsoft, singurul document identificat fiind un document scanat (tașat unei corespondențe electronice) ce a fost transmis de către un reprezentant de la Fujitsu Siemens Computers. Această corespondență denotă că documentul a fost

creat de reprezentanții Fujitsu Siemens Computers și a fost semnat de Hotărân Silviu contrar atribuțiilor ce îi reveneau.

*

La data de 11.12.2003 a fost emisă HG nr. 1473 prin care Secretariatul General al Guvernului a fost împuternicit să semneze cu Fujitsu Siemens Computers GmbH Austria, partenerul european al Microsoft Ireland Operations Limited, contractul cadru de cumpărare licențe Microsoft. Secretariatul General al Guvernului a fost împuternicit să semneze contractul cadru pe o durată 5 ani, începând cu anul 2004, și să facă plata din bugetul aprobat, prin aplicarea art. 12 lit. a din OUG nr. 60/2001.

Nota de fundamentare ce stat la baza emiterii acestei hotărâri de guvern are ca inițiatori Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației –și Secretariatul General al Guvernului –, și este avizată de Ministerul Finanțelor Publice – ministru Mihai Nicolae Tănăsescu și Ministerul Justiției. Prin Nota de fundamentare se propune aprobarea proiectului de hotărâre de guvern prin care să fie mandatat Secretariatul General al Guvernului să semneze, în numele Guvernului României, un contract cadru de licențiere valabil pe 5 ani cu Microft Ireland Operations Limited și partenerul său european - Fujitsu Siemens Computers cu precizarea că acest contract este aferent unui număr de 50.000 de utilizatori din administrația publică centrală (Guvern, ministere, agenții guvernamentale, alte instituții subordonate Guvernului).

Potrivit art. 12 lit. a din OUG nr. 60/2001 autoritatea contractantă avea dreptul de a aplica procedura de negociere cu o singură sursă atunci când produsele, lucrările sau serviciile pot fi furnizate, executate sau prestate doar de un singur contractant din motive de natură tehnică, artistică sau din motive legate de protecția unui drept de exclusivitate asupra acestora.

În data de 15 decembrie 2003, după aprobarea Hotărârii de Guvern, Secretariatul General al Guvernului a solicitat de la Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei

Informației, documentele care atestă calitatea Fujitsu Siemens Computers GmbH Austria de partener abilitat Microsoft.

Din verificările efectuate rezultă că, în textul inițial al Hotărârii de Guvern, așa cum fusese înaintată de Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, era prevăzută contractarea unei finanțări externe de 42.000.000 USD, fapt ce denotă că ministrul Nica Dan își însușise deja termenii ofertei transmise de Fujitsu Siemens Computers GmbH. Cu privire la această ofertă nu se face însă nici o referire în Nota de fundamentare.

*

La data de 12 martie 2004, Fujitsu Siemens Computers și Microsoft România au transmis la Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației o nouă ofertă comună - actualizată, valabilă până la data de 30 martie 2004, propunerea trimisă incluzând și o ofertă de finanțare prin credit furnizor din partea Fujitsu Siemens Computers. Conform ofertei transmise prețul închirierii licențelor pentru o perioadă de 5 ani era de 43.665.855 USD. În cazul în care era acceptată propunerea de finanțare prin credit furnizor, prețul produselor se ridica la 54.694.746,50 lei, **costurile de finanțare fiind deci de circa 11.000.000 USD.**

Urmare a cercetărilor efectuate s-a stabilit că SC Microsoft România SRL este o filială a Microsoft Corporation care se ocupă în principal cu activități de marketing și servicii de suport tehnic, Microsoft Ireland Operations Limited fiind singura entitate Microsoft autorizată de Microsoft Corporation să deruleze activități legate de licențiere a produselor Microsoft pe teritoriul Europa, Orientul Mijlociu și Africa, inclusiv încheierea contractelor de licențiere software Microsoft, determinarea de prețuri recomandate, stabilirea de prețuri către distribuitori, acordarea de discount-uri către distribuitori, precum și încheierea contractelor de distribuție cu partenerii săi. Mai mult, în arhiva SC Microsoft România SRL nu au fost identificate cele două oferte comune

Fujitsu Siemens Computers - Microsoft, singurul document identificat fiind un document scanat (atașat unei corespondențe electronice) ce a fost transmis de către un reprezentant de la Fujitsu Siemens Computers. Această corespondență denotă că documentul a fost creat de reprezentanții Fujitsu Siemens Computers și a fost semnat de Artopolescu Ovidiu contrar atribuțiilor ce îi reveneau.

*

Prin HG nr. 470/01.04.2004 a fost abrogată HG nr. 1473/2003, fiind aprobată încheierea între Guvernul României și Fujitsu Siemens Computers GmbH, a contractului comercial de închiriere de licențe referitor la produsele Microsoft. S-a aprobat încheierea între Guvernul României și Microsoft Ireland Operations Limit a „Contractelor tehnice relevante Microsoft”. Totodată a fost împuternicit ministrul pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului să semneze contractele. Ministerul Finanțelor Publice și Secretariatul General al Guvernului au fost împuternicite să emită o scrisoare de confort către finanțatorul firmei Fujitsu Siemens Computers GmbH.

Nota de fundamentare a hotărârii de guvern are ca inițiatori Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației –, și Secretariatul General al Guvernului –. Este avizată de Ministerul Finanțelor Publice –, și Ministerul Justiției –. În cuprinsul Notei de fundamentare se arată că urmare a verificărilor efectuate Ministerul Finanțelor Publice a ajuns la concluzia că modalitatea de finanțare a acestui proiect prevăzută prin HG 1473/2003, care presupunea disponibilizarea de la fondul de rezervă a sumelor cu această destinație, din bugetele ordonatorilor de credite, și alocarea unei astfel de sume în bugetul Secretariatul General al Guvernului, nu se poate realiza, fondurile fiind insuficiente pentru plata integrală la data încheierii contractului, a licențelor închiriate. Toate acestea în condițiile în care, în luna decembrie 2003, Ministerul Finanțelor Publice aviza existența bugetului necesar.

De asemenea, în cuprinsul Notei de fundamentare, se atestă, **în mod nereal**, că Fujitsu Siemens Computers GmbH „**este desemnat de Microsoft Ireland Operations Limited ca unic partener abilitat să semneze acest contract comercial de închiriere de licențe, să livreze produsele software Microsoft precum și să primească prețul pentru aceste produse, în cuantumul și în modalitățile prevăzute în contractul comercial de închiriere de licențe**”.

Din cercetările efectuate a rezultat că la nivelul anului 2004 în România erau autorizate ca Large Account Reseller un număr de 4 companii:

- SC DimSoft SRL
- SC Net Consulting SRL
- SC Radix Company SRL
- Fujitsu Siemens Computers GmbH.

Mai mult, în arhiva Microsoft nu a fost identificat un document din care să rezulte că Fujitsu Siemens Computers GmbH este „unic partener să semneze acest contract”.

Tot din cercetările efectuate a rezultat că, urmare a adresei nr. 20/4143/EB/2004, Ministerul de Justiție a avizat favorabil proiectul de Hotărâre a Guvernului precizând:

„**În opinia noastră, încheierea contractului comercial de închiriere de licență reprezintă o achiziție publică, în sensul dispozițiilor art. 3 lit. a din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 60/2001 privind achizițiile publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 212/2002, potrivit art. 2 din proiect, plata ratelor urmând a fi suportată din bugetul de stat (...), deci din fonduri publice.**”

Se propune ca, în Nota de fundamentare, să se menționeze **că situația obiectivă din cauză se circumscrie uneia din ipotezele enumerate la art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2001.**

Contrar celor expuse Contractul comercial de închiriere de licențe Microsoft trebuia încheiat între Guvernul României și Microsoft Ireland Operations Limited reprezentat de firma Fujitsu Siemens Computers GmbH Austria în baza unei împuterniciri – înscris sub semnătură privată anexă la Hotărârea de Guvern în care nu se face referire la semnarea contractului cadru de licențiere (contractul comercial), ci doar la contractele tehnice.

Mai mult, Microsoft nu era parte în contractele comerciale cu beneficiarii licențelor, vânzarea/inchirierea efectuându-se doar prin intermediul unor companii autorizate.

Valoarea contractului a fost de 54.567.465 USD, iar plata urma a se efectua în 9 rate semestriale:

- rata 1 - 8.590.265 USD – termen de plată 15 aprilie 2005
- rata 2 – 6.474.398 USD – termen de plată 15 octombrie 2005
- rata 3 – 6.256.052 USD – termen de plată 15 aprilie 2006
- rata 4 – 6.089.523 USD – termen de plată 15 octombrie 2006
- rata 5 – 5.843.742 USD – termen de plată 15 aprilie 2007
- rata 6 – 5.672.317 USD – termen de plată 15 octombrie 2007
- rata 7 – 5.456.925 USD – termen de plată 15 aprilie 2008
- rata 8 – 5.257.420 USD – termen de plată 15 octombrie 2008
- rata 9 – 4.926.823 USD – termen de plată 15 aprilie 2009.

*

La data de 15.04.2004, Guvernul României (prin ministru Eugen Bejinariu) și Microsoft Ireland Operation Limited, prin FSC GesmbH Austria (prin Marcus Dekan și Heins Mazinger) au încheiat contractul comercial de închiriere de licențe nr. 0115RO în valoare de 54.567.465 USD, conform căruia livrarea produselor / serviciilor trebuia efectuată în 30 zile iar plata urma a se efectua în 9 rate semestriale. Conform art. 6.1., Guvernul se obliga să emită o scrisoare de confort și bilete la ordin aferente fiecărei rate.

*

Prin HG nr. 1778/ 21 octombrie 2004, s-a aprobat extinderea contractului comercial de închiriere de licențe încheiat la data de 15.04.2004, între Guvernul României și Fujitsu Siemens Computers GmbH și pentru produse educaționale Microsoft, fiind mandatat Secretariatul General al Guvernului să semneze extinderea contractului.

Nota de fundamentare la HG nr. 1778/2004 are ca inițiatori Ministerul Educației și Cercetării – ministrul Alexandru Athanasiu, Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației – ministru Adriana Țicău, Ministrul pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului – Eugen Bejinariu, Ministerul Finanțelor Publice – ministru Mihai Nicolae Tănăsescu. În cuprinsul notei se face trimitere la Memorandumul privind „Programul Partener pentru Educație” semnat la data de 24 februarie 2004 de Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, reprezentat de ministrul Dan Nica, Ministerul Educației și Cercetării, reprezentat de ministrul Alexandru Athanasiu cu Microsoft Corporation. Se propune extinderea contractului de închiriere de licențe Microsoft, încheiat la data de 15.04.2004 și pentru produsele educaționale, deși firma Fujitsu Siemens Computers GmbH nu era distribuitor de produse educaționale Microsoft, iar contractul fusese încheiat pentru „administrația publică”.

Actul adițional nr. 1 la Contract a fost semnat la data de 03.11.2004. Valoarea acestuia a fost de 19.370.500 USD, iar plata s-a efectuat în 9 rate semestriale, în favoarea furnizorului fiind emise 9 bilete la ordin în format internațional:

- **rata 1 – 3.154.193 USD – termen de plată 10 noiembrie 2005**
- **rata 2 – 2.306.720 USD – termen de plată 15 aprilie 2006**
- **rata 3 – 2.226.714 USD – termen de plată 15 noiembrie 2006**
- **rata 4 – 2.146.707 USD – termen de plată 15 aprilie 2007**
- **rata 5 – 2.066.700 USD – termen de plată 15 noiembrie 2007**
- **rata 6 – 1.988.452 USD – termen de plată 15 aprilie 2008**
- **rata 7 – 1.908.005 USD – termen de plată 15 noiembrie 2008**

- **rata 8 – 1.826.680 USD – termen de plată 15 aprilie 2009**
- **rata 9 – 1.746.329 USD – termen de plată 15 noiembrie 2009.**

Guvernul se obliga să emită o scrisoare de confort semnată de SGG și Ministerul Finanțelor și 9 bilete la ordin. Obligația de livrare era considerată integral îndeplinită la data notificării privind predarea a 200 kituri de instalare.

Există indicii rezonabile în sensul că extinderea contractului comercial de închiriere licențe pentru produse educaționale Microsoft s-a efectuat în condiții nelegale întrucât Fujitsu Siemens GesmbH Austria nu era autorizat pentru distribuire de licențe educaționale iar contractul de tip LAR semnat cu Fujitsu Siemens Computers GmbH nu prevedea posibilitatea achiziționării de licențe educaționale.

De altfel, spre deosebire de contractul cadru, la art. 10 din Actul adițional nr. 1 se prevede că Fujitsu Siemens Computers GmbH poate cesiona în tot sau în parte creanțele pe care le are asupra Licențiatului, aspect ce denotă că la momentul inițierii Hotărârii de Guvern, Ministerul Comunicațiilor și Ministerul de Finanțe aveau cunoștință că Fujitsu Siemens Computers GmbH nu era distribuitor de produse educaționale Microsoft.

*

Prin HG nr. 199/2008 contractul a fost trecut de la Secretariatul General al Guvernului la Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației.

La data de 20.06.2008, în conformitate cu dispozițiile HG nr. 199/2003 și HG 634/2008, a fost semnat Actul adițional nr. 2/20.06.2008 între Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației (reprezentat prin ministrul Karoly Borbely) și Fujitsu Siemens Computers GmbH Austria, având ca obiect achiziționarea a 39.385 licențe, începând cu 2006, și o valoare de 26.172.156 USD.

*

Prin HG nr. 1193/24.09.2008, Guvernul a împuternicit Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației să semneze actul adițional nr. 3 la contractul comercial de închiriere licențe nr. 0115RO/15.04.2004 care la art. 2 prevedea că „licențiatorul va plăti în baza facturii emisă de FSC Viena – Sucursala București (RO050688) suma de 31.144.865,64 lei din care TVA – 4.972.709,64 dolari.”

Din verificările efectuate nu rezultă care este justificarea încheierii acestui act adițional și nici *modalitatea în care Sucursala București a fost desemnată pentru derularea contractului.*

*

Prin HG nr. 1451/12.11.2008, a fost aprobată încheierea Actului Adițional nr. 4 la contractul comercial nr. 0115RO/15.04.2004, fiind mandatat Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației pentru semnarea acestuia. Actul adițional nr. 4 a fost încheiat la data de 25.11.2008, are ca obiect achiziționarea a 63.799 licențe la o valoare de 22.458.396,1 USD, la care se adaugă 4.267.095,26 USD TVA.

Cu privire la plată se prevede că aceasta se va efectua în contul Fujitsu Siemens Computers - Sucursala București, obligația contractuală urmând a fi considerată ca fiind îndeplinită la data livrării celor 19 kituri.

Factura nr. 3/02.12.2008 emisă de FSC în baza acestui act adițional a fost stornată în luna noiembrie 2010 întrucât firma Fujitsu a constatat că anumite servicii nu au fost prestate și a sesizat beneficiarul cu privire la existența unor documente cu un conținut nereal.

*

Din probatoriul testimonial administrat în cauză, documentele aferente încheierii contractului de licențiere Microsoft și derulării acestuia au rezultat următoarele:

- în anul 2003, Florică Claudiu, reprezentant al firmei Fujitsu Siemens Computers în România a identificat o oportunitate de afaceri în distribuirea de licențe Microsoft către Guvernul României, sens în care a cooptat în această afacere mai multe persoane ce aveau posibilitatea să înlesnească încheierea și respectiv derularea contractului prin susținerea financiară pe care o puteau acorda sau prin influența pe care o aveau direct sau indirect asupra unor oameni politici sau asupra unor membri ai Guvernului. Astfel, în această afacere au fost cooptați:

- Dragoș Stan – administrator al firmei SCOP COMPUTERS SA (care avea ca principal obiect principal de activitate comerțul cu calculatoare, echipamente periferice și software), căruia îi revenea rolul de a asigura un circuit al sumelor de bani care să permită plata unor comisioane către persoanele decidente prin înființarea unor societăți de tip Off – shore,
- Khalil Abi Chahine – căruia îi revenea sarcina de a intermedia , direct sau prin intermediul altor persoane, relația cu Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației (MCTI) și Secretariatul General al Guvernului (SGG),
- Culacov Nicolae Dan Constantin - administrator la OMNITECH TRADING SA, apropiat al ministrului Mihai Nicolae Tănăsescu, care a avut rolul de a obține aprobările de la Ministerul Finanțelor Publice și de a obține scrisoarea de confort,
- Ujeniuc Alexandru – administrator al SC Dim Soft SRL, care avea rolul de a sigura suportul tehnic necesar vis-a-vis de relațiile îndelungate ale firmei cu Microsoft și relaționarea cu persoanele din conducerea Microsoft România, precum și deschiderea unor conturi în străinătate din care să fie plătite foloase unor funcționari implicați.
- Dinu Pescariu – care trebuia să asigure susținere financiară și relaționarea cu persoane ce aveau influență asupra unor membri ai Guvernului, să asigure

deschiderea unor conturi în străinătate din care să fie efectuate plăți către miniștrii sau funcționarii implicați.

- Nicolaescu Dragoș – care trebuia să asigure suport tehnic, deschiderea unor conturi în străinătate din care să fie efectuate plăți către miniștrii sau funcționarii implicați.
- Pletea Florin - pentru suport tehnic și deschiderea unor conturi în străinătate din care să fie efectuate plăți către miniștrii sau funcționarii implicați.
- Nicolae Dumitru – care trebuia să își exercite influența asupra unor membrii ai Guvernului pentru a obține încheierea contractului – Șerban Mihăilescu, Nica Dan.

- pentru obținerea unui profit substanțial, care să asigure și plata sumelor pretinse de persoanele implicate a fost încheiat un singur contract pentru administrația publică și astfel, în funcție de numărul de licențe achiziționate, prețul era unul care permitea plata comisiunilor prin cuantumul discountului acordat (între 47 și 60% raportat la prețul de listă).

- discount-ul primit a fost utilizat pentru plata comisiunilor pretinse de miniștri și alte persoane implicate, iar diferența a fost împărțită de Florică Claudiu cu alți funcționari ai Fujitsu Siemens Computers.

Astfel, din contul Fujitsu Siemens Computers a fost plătită în contul firmei Profinet, **suma de circa 20.000.000 USD. Din contul firmei Profinet, pe care erau înputerniciți Stan Dragoș Șerban, Thomas Heinstchel și Dinu Pescariu, au fost efectuate plăți către Slytherin Marketing Ltd, iar de aici către următoarele firme/persoane:**

- Running Toatal Group Ltd. – firmă controlată de Nicolae Dumitru, circa 7.500.000 USD,
- Nero Invest – suma de 450.000 USD.

- Menedil Associated SA – firmă controlată de Khalil Abi Chahine, circa 1.250.000 USD
- Zonko Overseas Ltd. – firmă controlată de Dragoș Stan, circa 5.000.000 USD,
- Atlantis AG – firmă controlată de Nicolae Culacov, circa 900.000 USD.
- Adrian Ujeniuc – 440.000 USD
- Pescariu Dinu - 3.200.000 USD.

Relevante în acest sens sunt următoarele declarații:

”Mai întâi am înființat societatea Profinet Aktiengesellschaft (domiciliu fiscal în Liechtenstein) în care eram asociați eu, Dinu Pescariu și Thomas Heinschel, societate care urma să primească în baza unui contract de Asistență Tehnică și Consultanță (negociat cu conducerea FSC Austria și aprobat de FSC Austria și FSC Germania) sumele de bani de la Fujitsu Siemens Austria, care la rândul ei primea sumele de bani de la Guvernul României. Dinu Pescariu a fost cooptat în Profinet la sugestia lui Khalil, omul prin care se păstra legătura cu Nicolae Dumitru (...) probabil pentru a garanta plata sumelor de bani către aceștia iar Thomas Heinstchel a fost cooptat ca urmare a bunelor relații pe care le avea în lumea bancherilor din Elveția cât și cu Fujitsu Austria.

Fac precizarea că eram la curent cu acțiunile lui Claudiu Florică prin care acesta convenise cu Dinu Pescariu și Nicolae Dumitru și Khalil plata unor sume de bani pentru influența exercitată asupra funcționarilor publici.

După încheierea Contractului cu Guvernul României, FSC Austria a plătit în contul Profinet suma de 15.553.938 USD din care au fost direcționați către Nicolae Culacov suam de 2.250.000 USD (...), către Nicolae Dumitru și Khalil suma de 4.950.000 USD.

Aceste sume au fost plătite cu titlu de trafic de influență.”

Declarație martor:

„În anul 2003, Claudiu Florică împreună cu Khalil Abi Chanin – patronul firmei Romanel, importatorul exclusiv al produselor LG și Nicolae Culacov – patronul Omnitech au început acțiunile de influențare a factorilor de decizie din Guvernul României pentru a se încredința contractul privind închirierea de licențe Microsoft pentru Guvernul României și instituțiile subordonate, firmei FSC Austria, GesmbH. Khalil Abi Chanin s-a ocupat de intermedierea relației cu MCTI și SGG și a intermediat lui Claudiu Florică întâlnirile cu factorii de decizie din aceste instituții, respectiv Dan Nica, Șerban Mihăilescu, Ion Morar, Eugen Bejinariu. Nicolae Culacov se ocupa de influențarea factorilor de decizie din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, respectiv Mihai Tănăsescu și Enache Jiru. Ca urmare a acestor întâlniri, în octombrie 2003, Claudiu Florică a călătorit la Roma împreună cu ministrul Dan Nica pentru a stabili cu acesta termenii și modalitatea în care urma să se încheie acest contract de licențiere și pentru a dovedi în același timp managementului Microsoft România că avea influența și contactele necesare cu oameni politici importanți pentru a încheia acest contract.

.....

Claudiu Florică a reușit să creeze un mecanism funcțional prin care puteau fi obținute de la stat, fără licitație sume în jur de 100 – 150 milioane dolari. Prin eludarea licitațiilor se puteau vinde către stat produse la prețuri mult mai mari decât cele care ar fi fost obținute în urma unei licitații publice și astfel să fie ascunse în prețul contractual sumele necesare plății mitelor. Pentru aceste adăunări ale contractului Claudiu Florică discuta direct cu reprezentanții Guvernului și fiecare adăunare presupunea plata unei sume din valoarea actului adăunional către cei care făceau posibilă și aprobau respectivul act. Ca urmare în 2004, Claudiu Florică a convins persoanele de decizie din SGG și MCTI să abroge primul HG din decembrie 2003, și să fie emis un HG în aprilie 2004, care față de primul aducea în plus plata în 9 rate, garantată prin bilete la ordin avalizate de Ministerul Finanțelor dar și schimbarea dintr-un contract de vânzare

– cumpărare de licențe într-un contract de închiriere de licențe pe 5 ani cu posibilitate de extindere prin mecanismele specificate în contractele tehnice Microsoft sub numele de True-up.

Achiziția licențelor prin cumpărarea ar fi dat dreptul de a fi folosite pe toată perioada de viață a calculatoarelor pe care erau instalate.

.....

.....

În negocierile oficiale dintre FSC și Microsoft cu SGG și MCTI nu au fost niciodată menționate sau cerute în vreun fel de către autoritatea contractantă aceste servicii care în realitate erau servicii fictive menite să acopere scoaterea din FSC a sumelor de bani necesare plății mitelor pentru obținerea acestui contract. Dacă serviciile ar fi fost introduse în mod oficial în contract, nu s-ar mai fi putut asigura achiziția din sursă unică deoarece serviciile conexe acestor produse puteau fi executate de zeci de alte firme partenere ale lui Microsoft, de pe piața locală. Pentru ca Microsoft să obțină acest contract, managementul Microsoft din România, din acea vreme, și anume Silviu Hotăran și Ovidiu Artopolescu, au fost condiționați de către Claudiu Florică să împuternicească firma FSC Austria ca unic reprezentant și mandatar al Microsoft. La rândul său managementul Fujitsu Siemens Computers de la acea vreme, și anume Vicktor Malinowski, Heinz Mazinger și Markus Dekan au fost la rândul lor condiționați de Claudiu Florică să semneze contractul de servicii fictive cu firma Profinet în valoare de 14 milioane de dolari, fiind conștienți că acest contract pentru servicii fictive era doar o justificare scriptică a scoaterii banilor din Fujitsu Siemens Computers pentru plata mitelor și ca atare, nu a existat nici un fel de licitație internă în FSC pentru selectarea firmei de servicii și nu au fost respectate niciuna din procedurile FSC privind subcontractarea de servicii în cadrul contractelor cu Administrația Publică.

Profinet nu a făcut nici un fel de serviciu și nu a avut nici un fel de contact cu Guvernul României, singura legătură reală fiind faptul că această firmă

a fost folosită de către Claudiu Florică cu aprobarea managementului FSC Austria pentru facturarea unor servicii fictive care să justifice scoaterea banilor din FSC pentru plata mitelor. Firma Profinet era în fapt controlată de Claudiu Florică prin intermediul lui Dragoș Stan și Thomas Heintschel.

.....

.....

Rolul Microsoft, deținătorul legal al dreptului legal al dreptului de utilizare a licențelor, a fost de a livra bunul contractat. Pe de altă parte, certificatele de acceptanță emise de Microsoft au fost întocmite în fals de către Claudiu Florică prin intermediul presiunilor pe care le-a pus asupra lui Ovidiu Artopolescu și Florin Pletea, angajați Microsoft, pentru a putea justifica în FSC necesitatea, livrarea și acceptarea serviciilor fictive din cadrul contractelor cu Profinet și Colina. Practic, certificatul de acceptanță nu avea nici o valoare reală.

Din partea administrației publice centrale, a fost implicat în derularea acestui contract, în 2004, următorii Adrian Năstase – prim ministru 2000 – 2004, Remus Truică – șeful Cancelariei Primului Ministru, Șerban Mihăilescu, Eugen Bejinariu – secretari generali ai Guvernului, Ion Moraru - secretar de stat SGG, Nicolae Teodorescu – director SGG, Doina Petrache – director financiar SGG., Daniela Bolea – director IT SGG, George Chivu – angajat SGG, Dan Nica – ministru MCTI, Diana Voicu – director MCTI, Adrian Țicău – secretar de stat MCTI, Mihai Tănăsescu – ministru MFP Enache Jiru – secretar de stat MFP, Paul Ichim – secretar de stat MFP, Ștefan Nan – consilier ministru MFP, iar din partea firmelor contractante Silviu Hotăran – director general al Microsoft România, Ovidiu Artopolescu – director Microsoft România, Florin Pletea – angajat al Microsoft România, Andreea Mihai – angajat Microsoft România, Viktor Malinowski – director FSC Austria, Markus Dekan – director general FSC Austria, Heinz Mazinger – director financiar FSC Austria, Dragoș Nicolaescu – angajat FSC România, Miruna Calapar – angajat FSC România, Heike Meier – director general AVAL, Dana Drăgoi – director AVAL.

.....
...
În prima parte a anului 2004, Claudiu Florică a avut o întâlnire cu Alexandru Bittner care în perioada respectivă controla în numele și pentru Adrian Năstase orice contract de tehnică de calcul și software cu Guvernul României și ministerele sale, acestea solicitând un procent din respectivele contracte prin firmele off-shore pe care le controla, ca plată pentru obținerea semnăturilor la nivelul primului – ministru, Adrian Năstase.

În urma întâlnirii lui Claudiu Florică cu Alexandru Bittner sumele destinate mitelor au crescut și ca urmare managementul FSC a fost condiționat să semneze o creștere a prețului contractului de servicii fictive cu Profinet de la 14 milioane dolari la 15,5 milioane dolari, sumă plătită de FSC integral. Toate serviciile din contractul FSC cu Profinet erau servicii fictive, contractul fiind folosit exclusiv pentru justificare scoaterii din FSC a sumelor de bani necesare plății mitelor către persoanele implicate în decizia și derularea contractului.”

Declarație martor

„În cursul anului 2003, Claudiu Florică - director Fujitsu Siemens Computers a contactat mai multe persoane cărora le-a spus că există oportunitatea încheierii unui contract de licențiere Microsoft, contract care urma a fi încheiat în contextul aderării României la Uniunea Europeană. Florică Claudiu a afirmat că în situația în care acest contract va fi derulat prin firma Fujitsu Siemens Computers, reprezentanții firmei sunt dispuși să încheie un contract de comision.

Din câte cunosc pentru a obține derularea contractului prin firma FSC, Florică Claudiu a apelat la Dinu Pescariu, iar prin intermediul acestuia la Nicolae Dumitru. Acesta din urmă era perceput ca o persoană cu potențial financiar prin firmele pe care le controla (Grupul Niro) și ca o persoană influentă prin relaționarea cu diverse persoane din lumea politică.

Florică Claudiu discuta la data respectivă despre un contract de ordinul zecilor de milioane de dolari și lăsa de înțeles că e nevoie de susținere financiară.

.....

.

Știu că anterior semnării contractului de închiriere licențe între Guvernul României și Fujitsu Siemens Computers a fost semnat un contract între Fujitsu Siemens Computers și firma Profinet. ***Prin acest contract se stabilea suma de bani ce urma să fie primită de Profinet cu titlu de comision în situația în care se încheia contractul de licențiere între Fujitsu Siemens Computers și Guvern. Acest contract a fost semnat de Jonahanes Matt. Din cunoștințele mele firma Profinet nu avea nici o sucursală în România.***

Banii rezultați din contractul încheiat cu Fujitsu Siemens Computers au fost ulterior distribuiți conform unui algoritm ce a fost stabilit anterior între persoanele implicate sau firmele acestora. Printre beneficiari s-au aflat firmele următoarelor persoane: Ujeniuc Adrian, Thomas Heintschel, Nicolae Dumitru, Pescariu Dinu, Culacov, Dragoș Stan, Khalil Abi Chahine. Din câte îmi amintesc discuțiile vis-a-vis de comisionul de succes ce urma să fie încasat de firma Profinet s-au purtat de către Dragoș Stan cu reprezentanți ai Fujitsu Siemens Computers Vinena – Dekan, Mazinger și posibil Viktor Malinovski. Am văzut contractul cu firma Profinet și cred că din partea Fujitsu Siemens Computers contractul cu firma Profinet a fost semnat de către un vicepreședinte și directorul financiar al companiei. Personal nu cunosc să se fi pus problema ca firma Profinet să presteze servicii reale de consultanță sau servicii de asistență tehnică pentru Guvernul României.

În luna mai 2004, din contul firmei Profinet a fost virată în contul firmei Slytherin Marketing Ltd, suma de peste 20.000.000 dolari. Cred că din contul firmei Slytherin Marketing Ltd a fost transferată suma de circa 3.000.000 USD în contul lui Dinu Pescariu.

Din câte am înțeles din această sumă de bani Dinu Pescariu a efectuat plăți către Dumitru Nicolae (circa 500.000 dolari) și Khalil Abi Chahine (300.000 dolari). De asemenea din contul firmei Slytherin Marketing Ltd au mai fost efectuate plăți către Running Toatal Group Ltd. – firmă controlată de Nicolae Dumitru, circa 7.500.000 USD, Menedil Associated SA – firmă controlată de Khalil Abi Chahine, circa 1.000.000 USD, Zonko Overseas Ltd. – firmă controlată de Dragoș Stan, circa 5.000.000 USD, Atlantis AG – firmă controlată de Culacov, circa 900.000 USD.

Nu cunosc în ce a constat contribuția acestora. Se discuta despre faptul că Khalil Abi Chahine verifica contractele, Culacov avea rolul de asigura obținerea scrisorii de confort, Ujeniuc Adrian se ocupa de partea tehnică a contractului. Nu cunosc care a fost rolul lui Pescariu Dinu, dar cred că acesta a asigurat relația cu Dumitru Nicolae.”

*

Declarație martor

„La scurt timp după semnarea contractului dintre Guvernul României și firma Fujitsu Siemens Computers, m-am întâlnit ocazional cu Dragoș Stan și Florică Claudiu, care m-au invitat să sărbătorim împreună semnarea contractului la Zurich. Îmi amintesc că m-am deplasat la Zurich împreună cu Florică Claudiu. Aici i-am găsit pe Dragoș Stan și un austriac pe nume Thomas. În prima seară m-am întâlnit cu Florică Claudiu, Dragoș Stan, Thomas și încă două persoane din Fujitsu Siemens Computers al căror nume nu mi-l amintesc, la terasa hotelului în care eram cazați.

În seara respectivă în timp ce ne aflam la terasă, în prezența lui Claudiu Florică, Dragoș Stan mi-a spus că există o rugămintă comună a lor și a celor de la Fujitsu Siemens Computers pentru a deschide o firmă de tip off-shore, în contul căreia Fujitsu Siemens Computers să transfere anumite sume de bani. la acel moment nu mi-a dat detalii cu privire la motivul pentru care intenționau să transfere aceste sume de bani în contul societății.

A doua zi, Dragoș Stan și Claudiu Florică mi-a spus că în contul firmei off-shore ce urma să fie înființată, trebuiau să fie virate niște sume de bani de la Fujitsu Siemens Computers prin intermediari, sume de bani pe care eu la indicația celor doi să le plătesc altor persoane fizice sau juridice. Tot în aceste împrejurări Dragoș Stan mi-a spus că pot începe prin a retrage o sumă de bani pe care să o dau lui Silviu Hotăran. Le-am precizat celor doi că am o prietenie veche și foarte bună cu Silviu Hotăran și că nu îndrăznesc să-i ofer acestuia vreo sumă de bani întrucât nu ar primi și mi-aș strica și prietenia. Florică Claudiu a replicat că Hotăran nici nu merită vreo sumă de bani întrucât i-a făcut el planul la Microsoft pe anul 2004.

Ne-am deplasat cu toții la banca LEU din Zurich. Claudiu Florică și cu Dragoș Stan mi-au spus că mai au niște operațiuni suplimentare de discutat iar ei împreună cu Thomas au intrat în bancă. După câțiva timp m-au chemat și pe mine. Claudiu Florică, Dragoș Stan și funcționarul bancar mi-au explicat că nu se poate înființa pe loc o firmă de tip off-shore. Mi-au explicat pașii ce trebuie urmați. Inițial mi-a fost deschis un cont personal. Eu l-am întrebat pe funcționarul bancar dacă înființarea contului personal și respectiv de înființare a societății off-shore, este legală și am fost asigurat de funcționarul bancar că toate sunt operațiuni legale. *Îmi amintesc că am lăsat o copie a pașaportului și un specimen de semnătură. Tot atunci mi s-a comunicat de funcționarul bancar că în contul personal mi-a fost transferată suma de 440.000 dolari, fără a mi se preciza cine a efectuat acest transfer. Seara am fost invitați de reprezentanții băncii la o terasă din Zurich, iar a doua zi ne-am întors în România. Precizez că toate cheltuielile aferente deplasării (transport, cazare) au fost suportate de persoanele care m-au invitat.*

La circa o lună de la deplasarea la Zurich, am fost contactat de Claudiu Florică care mi-a solicitat să vorbesc la bancă, să-i trimit lui Florin Pletea suma de 70.000 dolari. Mi-a spus să iau legătura cu funcționarul bancar întrucât acesta știe ce trebuie să facă. Îmi amintesc că m-am deplasat la Zurich pentru

efectuarea acestei plăți dar nu pot preciza dacă m-am deplasat singur sau împreună cu altă persoană. I-am spus funcționarului bancar că Florică Claudiu mi-a solicitat să efectuez plata a 70.000 dolari din contul personal într-un cont a lui Pletea Florin, iar acesta mi-a precizat că știe despre ce este vorba.

În aceleași împrejurări funcționarul bancar mi-a spus că a efectuat toate demersurile pentru înființarea societății de tip off-shore și că are nevoie de o sumă de bani pentru achitarea taxelor aferente. Știu că era vorba de o sumă de circa 30.000 euro, dar nu pot preciza dacă am retras-o la acel moment sau am mai făcut o deplasare ulterioară.

Nu cunosc detalii cu privire la plata de 70.000 dolari efectuată către Pletea Florin. Nu cunosc dacă plata a fost efectuată într-un cont personal al acestuia sau în contul unei firme. Claudiu Florică nu mi-a precizat ce reprezintă această sumă.

Ulterior m-am deplasat împreună cu Mircea Săndulescu la Zurich și am retras din cont o sumă de 50.000 dolari pe care i-am dat-o lui Mircea Săndulescu. Deplasarea la Zurich împreună cu Mircea Săndulescu am efectuat-o tot la solicitarea lui Claudiu Florică. Mircea Săndulescu era omul de casă al lui Claudiu Florică și cred că lucra pentru Claudiu Florică la o cafenea de lângă Biserica Armenească.”

Declarație martor

„Licențele de tip educațional nu putea fi comandate de la Microsoft Ireland, prin canalul de distribuție de tip LAR, și ca urmare FSC Austria trebuia să le cumpere de la unul din distribuitorii acreditați pentru revânzarea de produse educaționale. Claudiu Florică a impus atât FSC cât și SGG folosirea firmei Scop Computers ca și distribuitor , motivul real fiind că Alexandru Vișan era asociat și partener în această firmă cu Dragoș Stan și astfel Claudiu Florică îl putea controla și determina să nu facă publice prețurile de achiziție din acest act

adițional, informație care ar fi demonstrat faptul că achizițiile din acest contract au fost făcute la prețuri mult mai mari decât cele normale.

Produsele Microsoft de tip educațional ar fi trebuit achiziționate prin organizarea unei licitații publice și nu prin act adițional la Contractul cadru din anul 2004, ce nu cuprindea și acest tip de produse.

Precizez că Fujitsu Siemens Computers Austria era un partener de tip LAR și nu avea dreptul de a comanda și distribui produsele Microsoft de tip educațional. Dacă s-ar fi organizat licitație, Ministerul Educației ar fi avut posibilitatea să cumpere direct de la distribuitor, cu prețuri mai mici, fără adaosul comercial al lui FSC și serviciile fictive ale Profinet.”

Declarație martor:

„Referitor la actul adițional nr. 4 fac precizarea că acesta era ultimul act adițional la contractul de furnizare de licențe încheiat între Fujitsu Siemens România și Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informațiilor. Prin contractul încheiat între societatea civilă de avocați „Boștină și Asociații” și Bell Communications Ltd, urma ca această societate să ne plătească în tranșe un onorariu de succes de 1.800.000 dolari.

Am înțeles de la el că această firmă Bell Communications Ltd, fără a-mi da prea multe amănunte, **prin această firmă se făceau plăți către oficialii români, însă la vremea respectivă nu mi-a menționat nici un nume de oficial român.**

A mai menționat faptul că dorea ca acest onorariu de succes pe care noi urma să-l încasăm să fie împărțit între societatea noastră și el personal, nementionând o proporție anume, ci menționând cuvântul „frățește”, eu înțelegând prin aceasta „50% – 50%”.

Întrucât relațiile dintre Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informațiilor și Fujitsu Siemens România erau blocate pe motiv de lipsă fonduri la minister în vederea plății licențelor Microsoft, cât și datorită faptului că erau neconcordanțe între inventarul de la fiecare minister pentru licențele Microsoft și numărul

specificat în anexa la HG, *domnul ministru Gabriel Sandu m-a invitat la o discuție la minister în vederea rezolvării acestor probleme.*

Nu-mi mai aduc aminte cu exactitate când am fost invitat de domnul ministru, Gabriel Sandu la minister, însă acest lucru s-a întâmplat la finalul anului 2009, am dat curs invitației acestuia și m-am prezentat singur la minister, unde am avut o discuție în biroul acestuia, din incinta ministerului. *În cadrul discuției domnul Gabriel Sandu mi-a comunicat faptul că dânsul poate rezolva atât problema bugetului pentru licențe, urmând să promoveze un proiect de HG, cât și problema neconcordanțelor între numărul licențelor din inventarele făcute și numărul prevăzut în HG. Neconcordanța constă în faptul că în anexa la HG era prevăzut un număr de licențe și în inventarele privind aceste licențe, făcute de fiecare minister era un număr mai mic de licențe.* Nu am cunoștință cine a sesizat aceste neconcordanțe, însă îmi amintesc că la una din întâlnirile cu ministrul Gabriel Sandu, ni s-a comunicat despre acest aspect. *Domnul ministru mi-a comunicat la această întâlnire că el poate rezolva aceste probleme cu condiția să fie plătit și el, așa cum ne plătește pe noi avocații firma Bell Communications Ltd, respectiv cu suma de 1.800.000 USD. Nu știu de unde avea cunoștință despre faptul că societatea civilă de avocați „Boștină și Asociații” urmă să fie plătită cu suma respectivă. Practic, a pretins suma de 1.800.000 USD pentru a promova HG și a ignora neconcordanțele din procesele verbale, solicitându-mi să transmit pretențiile sale reprezentanților Fujitsu Siemens România.*

În foarte scurt timp, nu-mi mai amintesc cu exactitate, am transmis solicitarea domnului Gabriel Sandu către Dragoș Nicolaescu, care a luat la cunoștință și ulterior, în cadrul altei discuții, mi-a spus faptul că a stabilit direct cu domnul ministru Sandu Gabriel un mecanism prin care să-i fie transferați direct banii solicitați. Nu mi-a precizat valoarea transferului ci doar faptul că s-a efectuat plata într-o companie off-shore deținută chiar de domnul Gabriel Sandu, fără să-mi dea vreun detaliu în acest sens.

Urmare acestei discuții, prin care domnul Dragoș Nicolaescu îmi precizase faptul că a fost achitată suma de bani solicitată de domnul ministru Gabriel Sandu, am considerat faptul că ministrul va face demersuri pentru a-i ajuta să încaseze sumele din Actul adițional nr. 4.

Domnul Dragoș Nicolaescu mi-a spus că nu mai este nevoie să mai discut aceste subiecte cu domnul Gabriel Sandu, așteptând rezolvarea problemelor.

În legătură cu contractul încheiat între societatea civilă de avocatură „Boștină și Asociații” și Bell Communications Ltd, fac precizarea că acest contract nu a fost onorat din două motive, primul fiind faptul că Fujitsu Siemens România a renunțat în mod oficial la încasarea sumelor menționate în Actual adițional nr. 4 , iar al doilea motiv a fost că Dragoș Nicolaescu a plecat, în locul acestuia venind Wolfgang Horak. La prima întâlnire oficială ce am avut-o cu domnul Wolfgang Horak, acesta mi-a menționat că există o anchetă internă în cadrul Fujitsu Siemens România, anchetă care viza plata unor sume foarte mari de bani către oficiali români, prin intermediul unor subcontractori ai Fujitsu Siemens România.”

Declarație martor:

„La expirarea contractului de închiriere de licențe 2009 – 2012, Ministerul Comunicațiilor a solicitat exercitarea opțiunii de cumpărare perpetuă a dreptului de utilizare, devenind într-un final, după 9 ani, proprietarii licențelor, ***la un preț de minim de 2 ori mai mare decât prețul pe care l-ar fi achitat dacă s-ar fi exercitat opțiunea de cumpărare la momentul 2004.***

După știința mea nivelul de versiuni pentru sistemul de operare utilizat în administrația publică din România este Windows XP, deci nivelul de Windows aferent anului 2004. În aceste condiții închirierea a fost inefficientă pentru că nu au beneficiat de noile versiuni ale produselor contractate. Mai precis, la nivelul anului 2013, când și-a exercitat dreptul de cumpărare a licențelor, MCSI ar fi trebuit să obțină ultima versiune a produselor. „

Declarație martor

„Prin toamna anului 2009, a avut loc întâlnirea cu domnii Florică Claudiu și Dragoș Nicolaescu. În cadrul acestei întâlniri domnul Claudiu Florică mi-a propus încheierea unui contract cu o firmă cu sediul în Saint Vincent, întrebându-mă dacă am în proprietate o companie off-shore care să încheie acest contract. I-am spus că avem un birou legal în Cipru și contractul poate fi încheiat cu Boștină & Associates Limited (denumirea societății din Cipru). În acest sens am încheiat în 15.11.2009 un contract între firmele Barringwood Investment Limited, cu sediul în Saint Vincent și Boștină & Associates Limited. Contractul avea valoarea de 700.000 euro, iar domnul Claudiu Florică mi-a menționat în mod clar că acești bani urmau să-mi acopere toate cheltuielile fără a menționa altceva în plus. Încasare acestor bani nu era condiționată de contractul cu firma Bell Communications Ltd. Banii au fost plătiți în contul din Cipru al Boștină & Associates Limited și cea mai mare parte a lor, respectiv 595.000 euro au fost transferați prin contracte de împrumut firmei „Boștină și Asociații” SRPL, din România, la prima jumătate a anului 2010.

La începutul anului 2010 am fost contactat de domnul Șerban Tănăsescu – reprezentant al Unicredit în relația cu Fujitsu Siemens România și Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informațiilor. El fusese desemnat de Unicredit, proiect manager pentru acest proiect și lua parte la toate întâlnirile noastre cu ministrul Gabriel Sandu, având și o relație foarte apropiată cu acesta. Întâlnirea cu Șerban Tănăsescu a avut loc la sediul societății noastre de avocatură, din București, ocazie cu care acesta mi-a spus că știe de la domnul Claudiu Florică că urmează să încasăm un onorariu foarte mare dacă se rezolvă problema Actului adițional nr. 4 și că știa faptul că încasasem deja 700.000 euro la data acelei discuții. Domnul Șerban Tănăsescu mi-a explicat cât este de importantă poziția Unicredit în rezolvarea deblocării situației cu plata sumei de bani din Actul adițional nr. 4. Prin faptul că mi-a explicat cât de importantă este poziția

Unicredit în această situație a ținut să-mi comunice că el are un rol decizional în rezolvarea acestei probleme, lăsându-mi impresia că are o relație foarte bună și cu ministrul Gabriel Sandu. În cadrul acestei discuții mi-a solicitat să-i dau suma de 500.000 euro pentru a obține din partea Unicredit cooperarea în rezolvarea acestei probleme.

În cadrul aceleiași discuții domnul Șerban Tănăsescu a ținut să precizeze faptul că știe domnul Claudiu Florică că mi s-a dat suma de 700.00 euro, iar din această sumă 500.000 euro mi-a solicitat să-i dau lui pentru a garanta cooperarea Unicredit, în această speță. În continuarea discuției i-am transmis acestuia că eu nu am cunoștință despre faptul că urmează să-i dau suma de 500.00 euro și dânsul mi-a spus că „doar nu-mi imaginez că toți acei bani erau pentru mine”. Ulterior, acestei discuții, la un interval foarte scurt, m-am întâlnit cu domnul Dragoș Nicolaescu la Hotel Marriott și l-am întrebat ce ar trebui să acopere suma de 700.000 euro ce-mi fusese plătită., fără a face referire la discuția cu Șerban Tănăsescu. Acesta mi-a spus că banii respectivi au fost virăți pentru a acoperi toate cheltuielile necesare în rezolvarea problemei. L-am întrebat dacă rezolvarea problemei depinde și de Unicredit și mi-a răspuns că poziția Unicredit este foarte importantă în această problemă. Ținând cont că eram într-un spațiu public nu am mai pus alte întrebări, înțelegând din discuție că trebuie să-i fac plata sumei solicitate de 500.000 euro, domnului Șerban Tănăsescu.

În acest context, pe măsură ce transferam bani din contul din Cipru al Boștină & Associates Limited în contul „Boștină și Asociații” SPRL îi remiteam în cash domnului Șerban Tănăsescu cu ocazia întâlnirilor avute cu acesta. La fiecare dintre aceste întâlniri, când își primea banii, mă asigură că problemele vor fi rezolvate și că a discutat și cu domnul Gabriel Sandu, care îl asigură la rândul lui de rezolvarea problemelor.”

Declarație martor

„Personal nu am fost implicat în nici un fel în procesul de negociere sau pregătire a documentației referitoare la procedura de achiziție.

În mod concret pot să declar că în săptămâna următoare numirii mele în funcție s-a prezentat la mine la birou domnul Nica și m-a informat că anterior numirii mele fuseseră demarate procedurile de achiziționare a unor licențe Microsoft și se luase hotărârea că respectivul contract să fie semnat la SGG. Probabil pentru a fi mai convingător la două trei zile a revenit la mine la birou împreună cu predecesorul meu în funcție, domnul Șerban Mihăilescu care a confirmat cele anterior spuse de Nica.

Cred că domnul Șerban Mihăilescu mi-a spus că din partea SGG s-a ocupat domnul secretar de stat Ion Moraru, desemnat de mine prin dispoziție verbală întrucât și înainte de numirea mea se ocupase de această problemă împreună cu domnul Teodorescu și alte persoane din cadrul SGG despre care nu avea cunoștință.

Conform Regulamentului de Funcționare și Organizare toate documentele care îmi parvneau la semnat cu excepția OP-urilor care aveau viza directorului economic și a întâmpinărilor formulate în instanță, purtau obligatoriu și fără excepție secretarului de stat Ion Moraru.

Domnul Ion Moraru a corespondat direct cu reprezentanții celorlalte ministere implicate în aceste proceduri (din informațiile pe care le dețin cu doamna Adriana Țicău de la MCTI și domnul Enache Jiru de la MFP) și a participat la repetate întâlniri cu aceștia. Am aflat recent de la foștii subordonați dispuși să depună mărturie în prezenta cauză despre faptul că mult anterior numirii mele la SGG domnul Moraru Ion participase repetat la întâlniri cu reprezentanți ai companiei Fujitsu Siemens Computers România și Microsoft, în sediul Guvernului.

Precizez că niciodată nu mi s-a comunicat de către funcționarii SGG și nici de către colegii miniștri că ar exista impedimente de natură tehnică sau legală în ceea ce privește procedura de negociere și încheiere a contractului. Mai mult

decât atât întreg contractul cu toate detaliile lui tehnice a fost aprobat ca atare în ședința de Guvern. **În ultimii ani, în cursul unor discuții informale că Mihai Tănăsescu și Dan Nica ar fi primit sume de bani sub formă de comisioane aferente acestui contract. Corelând comportamentul lor din perioada premergătoare contractului cu insistența de a aduce acest subiect pe agenda ședințelor de Guvern și graba de a finaliza acest contract, precum și cu informațiile pe care le-am obținut ulterior, pot să mă gândesc că persoanele mai sus menționate au obținut foloase în urma semnării contractului.** Totodată din informațiile aflate în ultimii ani, precum și din informațiile publice, am convingerea că sume de bani din acest contract au ajuns și la angajații Fujitsu Siemens Computers.”

În concluzie, contractul cadru de licențiere Microsoft s-a încheiat cu încălcarea dispozițiilor egale privind achizițiile publice, invocându-se în mod nereal calitatea de unic distribuitor a Fujitsu Siemens Computers, la un preț cu cel puțin 40% mai mare față de prețul real, având la bază un necesar nefundamentat.

Extensia cu privire la produse educaționale s-a realizat, de asemenea cu încălcarea dispozițiilor legale privind achizițiile publice având în vedere că obiectul contractului cadru îl constituia licențele pentru administrația publică, Fujitsu Siemens Computers nu era distribuitor de produse educaționale, iar de discount-ul acordat de firma Microsoft în considerarea Guvernului României au beneficiat firmele private.

Mai mult, conform Scrisorilor de confort și biletelor la ordin emise Guvernul Român garantează creditul, în timp ce firma Fujitsu Siemens Computers care susținea că a venit cu oferta de finanțare nu depunea nici măcar garanție de bună execuție a contractului.

Din cercetările efectuate rezultă în mod cert că din cele 54 milioane USD, achitate de Guvernul României în baza contractului cadru și a extensiei din luna

noiembrie 2004, suma de 20 milioane USD reprezintă comisioane pretinse de persoanele implicate în derularea proiectului din cadrul Guvernului României, al Ministerelor implicate și respectiv al societăților implicate.

Există probe certe în sensul că miniștrii Nica Dan, Mihăilescu Petru Șerban, Adriana Țicău, Athanasiu Alexandru, Tănăsescu Mihai Nicolae, Gabriel Sandu și-au exercitat cu rea credință atribuțiile de serviciu, determinând încheierea contractului cadru de licențiere Microsoft în condiții oneroase pentru Guvernului României, asigurând posibilitatea deturnării discount - ului de circa 47% acordat de Microsoft în considerarea Guvernului României, și implicit plata unor comisioane către persoanele implicate.

Există indicii în sensul că persoanele mai sus menționate au pretins și primit foloase necuvenite constând în diferite sume de bani pentru a-și exercita în mod defectuos atribuțiile de serviciu și respectiv pentru a-și exercita influența asupra altor persoane în vederea favorizării firmei Fujitsu Siemens Computers în legătură cu încheierea și derularea contractului de licențiere Microsoft.

II. Aspecte cu privire la Contractul de închiriere de licențe Microsoft de tip Enterprise Agreement Subscription” încheiat între Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale și consorțiul D-CON.NET (MCSI MS-EAS)

La data de 08.04.2009, Fujitsu Siemens Computers a notificat Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale cu privire la încetarea dreptului de utilizare a licențelor începând cu 26.04.2009. În acest context, în data de 15.04.2009 a fost emisă HG nr. 460 prin care s-a aprobat desfășurarea procedurii de licitație deschisă, licitație restrânsă sau negociere cu publicare prealabilă a unui anunț de participare în vederea încheierii unui acord cadru pentru perioada

2009 . 2012 pentru achiziția dreptului de utilizare produse software prin închiriere cu opțiune de cumpărare.

Din verificările efectuate de Corpul de control al primului ministru a rezultat că Reprezentanții Microsoft Ireland Operations Limited au transmis către Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale - ministru Valerian Vreme, și Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului - ministru Daniel Petru Funeriu, faptul că ordinul de licențiere „Microsoft Schoof” a expirat la 30.11.2009 și că se impune încheierea unui nou acord pentru licențele Microsoft folosite în sistemul educațional public.

De

asemenea, aceștia au notificat faptul că, în situația în care nu se încheie un

nou acord „Microsoft Schoof”, trebuie să înceteze utilizarea produselor software Microsoft pe toate computerele înscrise în ordinul de licențiere menționat.

În perioada în care licențele educaționale erau utilizate fără a exista un temei legal sau contractual, cu adresa nr. 10.126/19.01.2011, semnată de ministru Daniel Petru Funeriu, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului a comunicat Ministerului Comunicațiilor și Societății

Informaționale necesarul de licențe Microsoft utilizate în sistemul de învățământ, respectiv 179.259 licențe pentru pachete de tip Desktop Educațional și 6.828 licențe pentru sisteme de operare Windows Server.

Se reține în Raportul de control că, prin adresa nr. 12211/05.07.2011, ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului Daniel Petru Funeriu, a solicitat într-un mod ferm și imperativ ministrului Valerian Vreme să ia măsurile necesare pentru a asigura licențele necesare în sistemul

educațional, în cantitățile specificate în adresa nr. 10.126/19.01.2011. Astfel, în adresa nr. 12211/05.07.2011 s-au susținut următoarele: **„vă solicit luarea măsurilor care se impun din punct de vedere legal pentru asigurarea licențelor necesare în sistemul educațional așa cum reiese din adresa mai sus menționată”**.

Se reține, de asemenea că, împuternicirea acordată Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale de către Guvernul României prin H.G. nr. 460/2009 a fost limitată la închirierea licențelor pentru produsele software Microsoft utilizate în instituțiile publice, expres prevăzute în anexa nr. 2 la actul normativ menționat. **Pentru închirierea licențelor educaționale era necesară extinderea împuternicirii, printr-un act normativ cu aceeași forță juridică, respectiv printr-o hotărâre a Guvernului.**

Pentru a crea aparența că extinderea împuternicirii de a închiria licențele educaționale se poate realiza fără emiterea unui act normativ, ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului, Daniel Petru Funeriu, și ministrul comunicațiilor și societății informaționale, Valerian Vreme, au semnat nota comună denumită **„Notă privind licențele pentru produse Microsoft utilizate de către MECTS în școli”**.

În nota menționată s-a consemnat faptul că acordul-cadru încheiat în baza H.G. nr. 460/2009 **„permite încheierea unui contract subsecvent referitor la suplimentarea numărului de licențe ale MECTS, pentru școli”**. Această afirmație este considerată a fi necorespunzătoare adevărului, întrucât dispozițiile H.G. nr. 460/2009 nu au reglementat închirierea licențelor educaționale, ci numai a celor necesare unui număr de 29 instituții publice prevăzute în mod expres în anexa nr. 2 la actul normativ menționat. Pentru Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului a fost prevăzut un necesar de 5.294 licențe, altele decât licențele educaționale.

Nota comună denumită „Notă privind licențele pentru produse Microsoft utilizate de către MECTS în școli” a constituit temeiul încheierii de către Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale cu D-CON.NET AG - lider de asociere a contractului de furnizare produse nr. 108/17.08.2011, având ca obiect livrarea unui număr de 179.259 licențe pentru pachete de tip ProDesktop și 6.828 licențe pentru sisteme de operare Windows Server. Cantitățile de licențe au fost stabilite în baza adresei Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului nr. 10.126/19.01.2011, semnată de domnul ministru Daniel Petru Funeriu.

Prețul total pentru închirierea licențelor, în perioada august 2011 - decembrie 2012, a fost de 13.904.599 EUR, după aplicarea unui discount motivat de faptul că licențele sunt folosite exclusiv în sistemul educațional. Prețul unitar (după aplicarea discountului) a fost de 53,73 EU R/licență/an pentru licențele ProDesktop și 73,01 EUR/licență/an pentru licențele Windows Server.

Raportul întocmit de Corpul de control concluzionează că potrivit dispozițiilor art. 13 din Regulamentul aprobat prin H.G. nr. 561/2009, în scopul exclusiv al informării cu privire la evoluția procesului de

soluționare a unor probleme specifice, inițiatorii actelor normative elaborează și transmit Guvernului o notă, însă „**nota nu poate constitui temei juridic pentru elaborarea, avizarea și adoptarea unui act normativ**”.

Se reține că o notă aprobată de primul - ministru nu reprezintă un act normativ și, prin urmare, nu poate constitui temei juridic pentru modificarea actelor normative, fără a se respecta procedura legală de modificare și completare a acestora.

Împuternicirea acordată Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale de Guvernul României, prin H.G. nr. 460/2009, a fost

extinsă, în mod ilegal, printr-o notă semnată de ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului Daniel Petru Funeriu și ministrul comunicațiilor și societății informaționale Valerian Vreme .

Prin nota aprobată de primul-ministru, în care s-au consemnat împrejurări necorespunzătoare adevărului, s-a creat aparența de legalitate pentru încheierea contractului de furnizare produse nr. 108/17.08.2011, având ca obiect achiziția dreptului de utilizare a licențelor educaționale Microsoft destinate unităților de învățământ de stat, contract care excede dispozițiilor *H.G. nr. 460/2009*.

Din ***Nota de informare cu privire la activitatea în cadrul Comisiei interministeriale de evaluare a opțiunilor strategice cu privire la Acordul Cadru privind utilizarea licențelor Microsoft***, numită prin Ordinul MCSI nr.768/15.10.2012, întocmită la data de 28.12.2012 la nivelul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, a rezultat faptul că „(...) s-a plătit pentru un număr mult mai mare de licențe închiriate decât numărul de licențe utilizabile în educație. Din recalcularea valorii contractului cu numărul de pachete egal cu numărul de calculatoare (...) a reieșit faptul că a fost angajată o sumă cu 5,4 milioane euro mai mare decât era necesar.”

Din declarațiile persoanelor audiate în cauză și actele de control încheiate rezultă că încheierea și derularea contractelor de închiriere de licențe Microsoft s-a realizat cu încălcarea dispozițiilor legale privind achizițiile publice, fără a exista o fundamentare din punct de vedere economic și tehnic, în scopul de a favoriza anumite firme. Există indicii în sensul că valoare produselor și a serviciilor a fost supraestimată pentru că a inclus și comisioanele pretinse de persoanele implicate în semnarea și derularea contractelor.

- declarație martor

„(...)

În anul 2009 când o colega de-a mea, Diana Stângu a plecat din cadrul ministerului, din câte știu eu la firma SIEMENS (în anul 2008 firma FIJITSU SIEMENS s-a divizat în două firme, respectiv FUJITSU și SIEMENS) am fost desemnată verbal de către d-nul Medan, consilier al ministrului Gabriel Sandu sau director cabinet, să preiau atribuțiile acesteia.

La momentul când a plecat din cadrul ministerului, Diana Stângu asigura partea de secretariat tehnic pentru contractul 0115RO. Nu am întocmit nici un document de predare – primire cu Diana Stângu. La acel moment aceasta mi-a predat câteva dosare care conțineau corespondența purtată cu instituțiile publice beneficiare ale licențelor contractate. Precizez că de toată corespondența privind licențele aferentă acestui contract s-a ocupat Diana Stângu, până în luna ianuarie 2009.

După ce am preluat atribuțiile acesteia, efectiv am realizat corespondența cu instituțiile beneficiare, în sensul că redactam adresele către acestea în funcție de instrucțiunile primite de la d-nul secretar general Kalapis Adrian Frantz sau de la d-nul ministru Gabriel Sandu.

Din câte îmi amintesc am întocmit adrese prin care se solicita acestor instituții să comunice numărul licențelor utilizate efectiv la finele contractului deoarece contractul încheiat cu FUJITSU se finaliza în anul 2009 și era necesar să cunoaștem numărul licențelor ce trebuiau să facă obiectul următorului contract. Astfel, s-a stabilit necesarul care într-un final s-a materializat în HG nr. 460/2009 în baza căreia a fost încheiat Acordul cadru nr. 32/2009 cu Asocieria D – CON.NET.

Referitor la nota „cu privire la derularea contractului comercial de închiriere de licențe nr. 0115RO încheiat cu Microsoft Ireland Operation Limited prin reprezentantul FUJITSU”, înregistrată sub nr. 5/2190/10.06.2011 în care am precizat „acest contract (0115RO) presupunea actualizarea anuală a

numărului de licențe conform achizițiilor de PC-uri derulate de instituțiile înrolate” declar următoarele:

Această Notă am redactat-o fiind necesară cu ocazia controlului efectuat de Curtea de Conturi din anul 2011. **Afirmația menționată mai sus am făcut-o fără a avea la bază documente din care să rezulte o situație exactă a PC-urilor achiziționate de fiecare beneficiar de licențe în parte, precum și dacă aceste PC-uri au fost achiziționate cu tot cu licențe. Din câte îmi amintesc pe această temă am avut discuții cu Diana Stângu și cred că așa se și menționa HG nr. 470/2004 sau în contractul încheiat în baza ei. În corespondența redactată de mine, instituțiile beneficiare erau întrebate câte PC-uri utilizează efectiv și nu câte au achiziționat sau vor achiziționa. Practic eu doar am redactat această Notă, iar d-nul secretar general Adrian Kalapis a fost cel care a conceput-o împreună cu celelalte persoane care au semnat-o. Din câte îmi amintesc pentru întocmirea acestei note, în câteva rânduri au avut loc un fel de ședințe de lucru la care au participat d-nul Kalpis, d-na Dăneț și d-nul Banu Lucian, persoane care au conceput această notă, eu fiind cea care a redactat-o. (...).”**

declarație martor

„(...)

Conform HG nr. 634/11.06.2008, plata către furnizor trebuia efectuată în trimestrul I al anului 2009, astfel că la puțin timp de când am preluat funcția de director general, a devenit scadentă această plată. **Din punctul meu de vedere, nu era corectă efectuarea acestei plăți deoarece nu aveam cum să verific o utilizare a unor licențe începând cu anul 2006, atâta timp cât toate documentele aferente plății, și aici mă refer în primul rând la HG, certificatul de acceptanță (documentul de recepție de către MSI a licențelor) și contractele de comodat (documentul de recepție de la MSI de către beneficiari pentru licențe) au fost încheiate la sfârșitul anului 2008, cu**

mențiunea în aceste documente că utilizarea se face din anul 2006. Practic toate aceste documente au fost emise retroactiv pentru justificarea plății. Personal nu aveam cum să mă opun efectuării acestei plăți atâta timp cât exista această HG, exista prevedere bugetară și actele menționate de mine mai sus, necesare efectuării plății.

Personal am perceput ca o presiune pentru efectuarea acestei plăți având în vedere că devenise o datorie restantă începând cu data de 01.04.2009 și oricum din discuțiile cu șefii mei nu am înțeles altceva decât că trebuie efectuată plata. Nu pot nominaliza o persoană anume din conducere dar toată lumea era la unison când îmi transmiteau că trebuie efectuată plata.

Plata s-a efectuat în luna mai 2009 către UNCIRECREDIT ȚIRIAC BANK, întrucât FUJITSU comunicase anterior că a cesionat creanța asupra MSI către această unitate bancară.

Direcția Economică nu a efectuat nici o verificare și nu a întreprins vreun demers în sensul confirmării de către beneficiari a utilizării efective a acestor licențe și de când au fost utilizate efectiv. Din punctul nostru de vedere acest lucru nu intra în atribuțiile Direcției Economice ci în atribuțiile direcțiilor de specialitate (Direcția IT) și oricum nu mai era posibilă o verificare a acestui lucru deoarece totul era retroactiv.(...).”

declarație martor

„(...)

Persoane desemnate din cadrul MCTI să se ocupe de relația cu FUJITSU SIEMENS au fost DIANA VOICU- șef Departament IT, DIANA STÂNGU - consilier pe linie de IT în cadrul MCTI (în perioada 2006 – 2007).

În cursul anilor 2006 – 2007 relația cu FUJITSU SIEMENS și **necesarul de licențe a fost coordonată de către ZOLTAN SOMODI, secretar de stat pe linie de IT la MCTI.**

Contractul cu FUJITSU SIEMENS a fost încheiat de către SGG ca reprezentant al Statului Român, MCTI având rol de coordonator conform HG nr. 470/2004.

Plățile au fost efectuate de către SGG până la limita licențelor achiziționate inițial, suma fiind de aproximativ 45 milioane dolari, din câte îmi amintesc.

Precizez că licențele achiziționate inițial au fost distribuite pe baza unor contracte de comodat și procese verbale de predare – primire de către MCTI către celelalte instituții beneficiare procesele verbale fiind semnate de către specialiști IT din partea beneficiarului și MCTI- Diana VOICU.

Din câte îmi amintesc, contractul cu FUJITSU SIEMENS conținea și prevederi care permiteau achiziționarea de licențe suplimentare.

În urma presiunilor guvernului, s-a stabilit prin două hotărâri de guvern din 2007 și 2008, al căror număr nu mi-l amintesc, ca MCTI să execute plata pentru licențele suplimentare.

Licențele suplimentare s-au solicitat în scris de la ministere și s-au centralizat de către DIANA STÂNGU.

Emiterea celor două hotărâri de guvern s-a făcut la propunerea MCTI - Direcția Juridică, nota de fundamentare fiind întocmită de o angajată a Direcției Juridice din minister.

Precizez că au existat niște comunicări de către ministere cu privire la faptul că aveau nevoie de un număr suplimentar de licențe Microsoft. Aceste comunicări nu erau concludente și nu aveau o bază de fundamentare a necesarului (nu se comunica tehnica de calcul achiziționată suplimentar pentru care era necesar un număr suplimentar de licențe și nu se făcea corelați cu licențele repartizate deja prin contractele de comodat, în sensul că nu se specifica dacă licențele primite deja au fost utilizate și pe ce număr de calculatoare). Instituțiile beneficiare nu anexau la aceste cereri inventarierea necesarului și fundamentarea acestuia raportat la tehnica de calcul existentă în sediile ministerelor și structurilor subordonate.

Menționez că eu ceream periodic aceste situații centralizate cu necesarul suplimentar de licențe, d-nei DIANA STÂNGU având în vedere faptul că reprezentanții firmei FUJITSU SIEMENS se prezentau și făceau presiuni privind efectuarea plăților restante a licențelor suplimentare.

Exista presiune și din partea conducerii ministerului, respectiv a d-lui secretar de stat pe linie de IT, SOMODI ZOLTAN.

În aceste condiții am solicitat d-lui ministru WINKLER să numească din partea ministerului o comisie de inventarie, formată din specialiști IT, pentru a se verifica realitatea datelor transmise de instituțiile beneficiare – ca necesar suplimentar de licențe, primite și centralizate de DIANA STÂNGU din partea MCTI.

S-a dat un ordin al ministrului cu privire la numirea Comisiei de inventariere, al cărei președinte era d-nul SOMODI ZOLTAN, inventariere care însă nu s-a executat.

În aceste condiții eu am refuzat să execut plăți ale licențelor suplimentare, cu toate presiunile exercitate din partea șefului SGG (la acea dată SGG fiind condus de către un fost prefect al județului Alba, al cărui nume nu mi-l amintesc), din partea directorului economic al SGG – DOINA PETRACHE, care insista să fac plățile, din partea conducerii ministerului - respectiv a d-lui SOMODI ZOLTAN și din partea reprezentanților companiei FUJITSU SIEMENS, care veneau la minister și vorbeau cu d-nul SOMODI ZOLTAN.

Cu toate că această comisie de inventariere nu a funcționat există totuși un dosar cu situația tuturor cererilor transmise de ministere ca necesar suplimentar de licențe arhivat la minister și de care s-a ocupat DIANA STÂNGU (din câte cunosc aceste situații pot fi găsite ca acte arhivate la Registratura ministerului).

În momentul încetării raporturilor de serviciu cu MCTI, d-na DIANA STÂNGU a predat acest dosar la arhiva MCTI, din cât țin minte octombrie – noiembrie 2007. Ulterior, știu că a devenit salariată la compania FUJITSU SIEMENS.

Din câte țin minte în cadrul licențelor suplimentare intrau și licențele educaționale dar despre acestea nu cunosc amănunte cu privire la achiziționare.

Datorită opoziției mele de a efectua plățile licențelor suplimentare întrucât datele centralizate de la ministerele beneficiare nu erau certe și nu se puteau verifica, s-a hotărât de către conducerea MCTI, inițierea unor HG pentru a exista o bază legală din partea ministerului în vederea solicitării creditelor bugetare și efectuării plății. Cele 2 hotărâri emise în anii 2007 și 2008, al căror număr nu mi-l amintesc, au anexe cu licențele suplimentare pe structurile beneficiare. Notele de fundamentare ale acestor hotărâri au fost semnate și de cei din ministere alături de MCTI.

În luna ianuarie 2008 am fost nevoit să plec din cadrul MCTI pe fondul opoziției mele de a efectua aceste plăți. (...)

Acordul cadru de furnizare nr. 32/12.08.2009 s-a încheiat în baza HG nr. 460/2009, urmare procedurii de licitație deschisă organizată de MCSI.

Contractul subsecvent nr. 108/17.08.2011, are ca obiect achiziționarea unui nr. de 179.259 pachete de tip Desktop educațional și 6.828 de sisteme de operare Windows Server.

Aceste cantități au fost transmise de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului cu diverse adrese, pentru aceste cantități fiind întocmită și Notă de fundamentare de către MECTS, care de asemenea a fost transmisă la MCSI. Pentru încheierea acestui contract a existat și o notă aprobată în ședința Guvernului din 06.07.2011. Plata sumei de 13.904.599 euro, reprezentând contravaloarea licențelor urma a fi făcută în 3 tranșe: 2011, 2012, 2013.

În anul 2012, când împreună cu d-nul secretar general Adrian Frantz Kalapis am fost la Ministerul Finanțelor pentru rectificarea bugetară, d-nul secretar de stat Gherghina ne-a adus la cunoștință faptul că există o reclamație verbală în sensul că licențele achiziționate deja existau la MECTS, în sensul că odată cu achiziția calculatoarelor de către MECTS fuseseră achiziționate și licențele pentru acestea.

Urmare a acestui fapt, am întocmit Nota nr. 2130/22.06.2012 pe care am prezentat-o d-lui ministru Dan Nica. Știu că a fost desemnată o comisie care să verifice realitatea sesizării și câte licențe erau necesar a fi cumpărate efectiv. La acel moment se achitaseră 2 tranșe conform contractului, rămânând o singură tranșă de achitat în valoare de 5.078.925,50 euro. Știu că s-au purtat mai multe discuții atât cu reprezentanții furnizorului D – CON, ai Microsoft și MECTS pentru rezolvarea acestei probleme, constatându-se că într-adevăr o parte din licențe existau deja. Știu că reprezentanții Microsoft au spus că nu au posibilitatea restituirii vreunei sume de bani deoarece culpa nu le aparținea și comanda fusese deja făcută.

Cunosc că pentru rezolvarea acestei probleme a fost încheiat Actul adițional nr. 4/28.12.2012 prin care s-a diminuat cantitatea de licențe, conform necesarului real al MECTS, transmis în urma verificărilor și s-a majorat perioada de închiriere (pentru întreg anul 2013) astfel încât să se acopere diferența de valoare rămasă ca urmare a diminuării cantității de licențe. Nu am participat la aceste discuții.

Declarație de martor:

„În cursul anului 2008 sau 2009, în contextul finalizării contractului dintre Guvernul României și Microsoft, Florică Claudiu a apelat la Dinu Pescariu, despre care era cunoscut că avea o relație bună cu Dorin Cocoș pentru a-l susține în cadrul licitației ce urma a se realiza.

Știu că Pescariu Dinu a intermediat legătura dintre Florică Claudiu și Dorin Cocoș. În perioada respectivă au fost organizate diverse întâlniri între Florică Claudiu și Gabriel Sandu, fie la Ministerul Comunicațiilor, fie în alte locații. Aceste întâlniri au fost intermediare de Dorin Cocoș. La unele dintre întâlniri a participat și Gheorghe Ștefan, despre care se discuta că avea o oarecare autoritate asupra lui Gabriel Sandu.

Ulterior adjudecării licitației de către firma D.Con.Net., Dorin Cocoș a stabilit modul în care trebuie distribuite sumele transferate de la D.Con.Net către

Barringwood Investment Ltd. Cred că această societate era controlată de Dinu Pescariu. Știu că printre beneficiarii acestor sume se regăseau Gabriel Sandu, Gheorghe Ștefan, Dorin Cocoș, Pescariu Dinu, Nicolae Dumitru. Firmele în care urma să se facă plata i-au fost indicate lui Florică Claudiu de fiecare dintre persoanele mai sus menționate, la fel și persoanele de contact.

Din discuțiile purtate am înțeles că plata efectuată către Nicolae Dumitru (sau firma acestuia) a fost făcută în considerarea faptului că dânsul a emis o scrisoare de garanție absolut necesară contractului.

Tot din discuțiile purtate am înțeles că sumele remise lui Dorin Cocoș au fost în cea mai mare parte remise în numerar, banii fiind retrași numerar din Elveția de Pescariu Dinu și înmânați personal de acesta lui Dorin Cocoș.

Din câte am auzit, Dorin Cocoș a primit aproximativ 8 – 9 milioane euro, iar Gheorghe Ștefan circa 3 milioane de euro. Tot în jur de 3 milioane a primit și Gabriel Sandu. Cred că banii pentru Gabriel Sandu au fost virati în off-shore.

Din cunoștințele mele Dorin Cocoș, Dinu Pescariu și Gheorghe Ștefan nu aveau firme prin intermediul cărora să presteze servicii IT.

Cred că în privința lui Dinu Pescariu se discuta despre o sumă de circa 3.000.000 euro.”

Declarație martor:

„În mod direct am fost implicat și în procedura de achiziții publice de către Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale a licențelor Microsoft destinate utilizării în administrația publică în anul 2009.

Având în vedere că începând cu anul 2009 (luna mai, pentru licențele guvernamentale și noiembrie, pentru licențele educaționale) administrația publică românească nu mai avea dreptul să utilizeze, legal licențele Microsoft contractate în anul 2004 se previziona încheierea unui nou contract de achiziție a acestor licențe. În aceste condiții am luat legătura din nou cu Dinu Pescariu pe care l-am rugat să caute relații în mediul guvernamental, cunoscând

posibilitățile sale în acest sens. După un timp, în cursul lunii ianuarie 2009, Dinu Pecariu mi-a făcut cunoștință cu Dorin Cocoș, care m-a primit în biroul său din Euro Hotel, situat lângă Arcul de Triumf. Aici mai erau de față Gabriel Sandu, Ministrul Comunicațiilor și Gheorghe Ștefan, vicepreședintele PDL. În cursul discuțiilor i-am informat despre intenția mea de a participa la procedura de achiziție a licențelor Microsoft destinate administrației publice iar cei trei s-au arătat dispuși să se implice în această procedură în schimbul unor sume de bani. Chiar au fost interesați de marja de profit și de procentul pe care urma să îl ofer.

Cu cei trei am avut mai multe întâlniri și atunci când am cunoscut cifra aproximativă a marjei de profit (în mai 2009) am stabilit sumele pe care puteam să le ofer pentru influența pe care Cocoș și Gheorghe Ștefan urmau să o exercite asupra funcționarilor publici. În ceea ce-l privește pe Gabriel Sandu procedura depindea și de el, astfel încât suma pe care a solicitat-o era cu titlu de mită.

Am convenit – de fapt Dorin Cocoș a făcut repartizarea sumelor (ca suma de 2.300.000 euro să ajungă la Gabriel Sandu prin intermediul ESSIM Partners din Cipru, controlată de prietenul acestuia, un anume Dan), suma de 4.000.000 la Gheorghe Ștefan (prin intermediul societății DD Land Oil din Cipru) iar diferența de circa 9.000.000 euro să fie transferată către Dinu Pescariu. Din această sumă urma ca Dinu Pescariu să-i dea lui Dorin Cocoș suma convenită între ei”.

Declarație martor

„În anul 2008, Călin Tatomir a fost numit director general la Microsoft. El a declarat în piață că a acceptat această funcție doar pentru a se ocupa împreună cu Claudiu Florică de reînnoirea contractului de licențiere cu Guvernul României. De altfel, Călin Tatomir a părăsit Microsoft în 2010, după semnarea acestui contract. Călin Tatomir se cunoștea foarte bine cu Claudiu Florică, ambii lucrând împreună la Compaq și apoi lucrând în diverse proiecte. Claudiu Florică

nu mai dorit să folosească FSC , preferând să aibă direct control asupra firmei care va câștiga noul contract. El a demarat un lobby intens cu ajutorul lui Dinu Pescariu, prin Dorin Cocoș și Gheorghe Ștefan asupra premierului Emil Boc și a miniștrilor Gabriel Sandu – MCSI și Gheorghe Pogea – MF, pentru a obține acceptul pentru reînnoirea contractului de licențiere.

Claudiu Florică i-a cerut lui Călin Tatomir să obțină un discount de 65% de la Microsoft având în vedere cantitățile foarte mari de licențe pentru care se semna noul contract precum și investițiile făcute deja de Guvernul României în licențele Microsoft.

După obținerea acestui discount Claudiu Florică a cerut MCSI demararea procedurii de licitație. Claudiu Florică cu sprijinul ministrului Gabriel Sandu, a impus condiții foarte restrictive de participare la licitație pentru nu avea competitori.

Se cereau diverse certificări pentru persoanele din cadrul firmelor ce participau la licitație, cifre de afaceri pe acest tip de contract în zona guvernamentală din România și astfel erau eliminați competitorii.

În aceste condiții la licitație s-a prezentat un singur consorțiu de firme, majoritatea acestor firme fiind deținute direct sau prin interpuși de Claudiu Florică. Acest consorțiu a câștigat licitația și a semnat contractul cu MCSI. Prețurile licențelor au fost și de această dată mult mai mari decât costurile, ascunzând mita cerută de autorități. Ca și în trecut Claudiu Florică a cesionat acest contract către Unicredit România, a încasat suma pentru întreaga perioadă de 3 ani și a plătit mita cerută de autorități prin intermediul mai multor firme off-shore. Pe modelul din 2004, contractul a fost extins printr-un act adițional semnat în august 2011, cu licențele educaționale pentru Ministerul Educației.

Lobby-ul pentru miniștrii Valerian Vreme și Daniel Funeriu au fost făcut tot prin intermediul lui Dorin Cocoș și Gheorghe Ștefan.

Acest act adițional a fost semnat fără licitație publică așa cum ar fi fost necesar. De altfel, Corpul de Control al primului - ministru a descoperit mai multe ilegalități legate de semnarea acestui act adițional.

În urma articolului din Wall Street Journal privind suspiciunile de mită legate de contractul semnat în 2009, precum și a investigațiilor DOJ, la finalul contractului în 2013, guvernul a decis să achiziționeze licențele din contract, opțiune pe care o avea conform contractelor de licență, Microsoft.

Prin opțiunea de închiriere Guvernul a plătit mult mai mult bani în cei 8 ani de contract, o mare parte din aceștia reprezentând mita, opțiunea de cumpărare care era mai economică a fost ignorată de autorități pentru că nu permitea diferențe mari de preț între vânzare și cumpărare, diferențe care reprezentau mita pentru aceste contracte, respectiv aproximativ jumătate din ceea ce s-a plătit.”

Declarație martor:

„În decembrie 2008 la conducerea MCSI (Ministerul Comunicațiilor și Societății Informațiilor) a venit Gabriel Sandu , un apropiat al lui Claudiu Florică, prin intermediul relațiilor pe care Claudiu Florică le avea cu Dorin Cocoș și Gheorghe Ștefan, zis Pinalti.

În 2009 expira contractul cadru pe 5 ani pentru închirierea licențelor Microsoft iar Claudiu Florică căuta un nou mecanism și o nouă firmă prin care să continue acest contract atât de profitabil pentru Claudiu Florică și persoanele cărora le plătea mită. Întrucât în FSC nu mai lucra nici Viktor Malinowski , nici Dragoș Nicolaescu, Claudiu Florică nu mai avea nici un mod de a controla și a impune lui FSC subcontractarea unor servicii fictive. Ca urmare, și-a creat propriul consorțiu folosind firme pe care le deținea deja, direct sau prin interpuși., de asemenea achiziționând firma Dim Soft care avea statutul de large account reseller local, acest consorțiu urmând să câștige o licitație trucată pentru reînnoirea contractului de licențiere pe perioada 2009 – 2013. Licitația a fost organizată pentru a se crea o aparență de legalitate și întrucât Claudiu Florică nu

a reușit să determine primul - ministru de la acea vreme să aprobe încredințarea directă a acestui contract către firma D.Con-Net. Pentru a se asigura că niciuna dintre firmele care ar fi putut participa la licitația organizată în 2009, de către MCSI, Claudiu Florică s-a întâlnit personal cu patronii firmelor concurente și le-a promis acestora fie sume de bani în conturile personale, fie servicii în valoare de sute de mii de euro din viitorul contract pe care D.Con.Net urma să-l câștige. Ca urmare, la licitație s-a prezentat o singură firmă și deși acesta ar fi fost un motiv clar pentru a reorganiza licitația, ministrul Gabriel Sandu a luat decizia de a acorda contractul de 96 milioane de euro, consorțiului D.Con-Net, întrucât urma să primească un comision procentual din acest contract din partea lui Claudiu Florică. Contractul a mai fost extins prin achiziționarea de licențe educaționale, la fel cum s-a întâmplat și în Contractul din 2004 și Actul Adițional nr. 1, în aceleași condiții de ilegalitate pe care le-am precizat când am vorbit de actual adițional nr. 1, precum și o extensie de 33 milioane euro, în 2013 ca opțiune de buy-out.

Precizez așa cum am mai spus și mai devreme că în 2009, Guvernul României avea posibilitatea de a înlocui produsele Microsoft din administrația publică, produse similare care aveau fie un cost de 10%, Corel Office, fie erau gratuite – Open Office.

Aceste noi produse ar fi presupus o instruire minimală, instruire care se putea realiza prin intermediul unor programe de calculator de tipul Computer Based Training sau pur și simplu filme video, așa cum se întâmplă în mod curent, cu alte programe. Oricum serviciile de instalare și instruire ar fi fost o sumă infimă față de valoarea de peste 200 milioane de euro plătită de Guvernul României, în perioada 2004 – 2013. Dar aceste contracte cadru de tip închiriere de licențe, au constituit și constituie mijlocul prin care diferitele guvernări și persoanele de decizie puteau să obțină sume mari cu titlu de mită, artizanul în toată această perioadă fiind Claudiu Florică, prin diferite firme off-shore și diferiți intermediari”.

III. Aspecte cu privire la Programul „Sistem Educațional Informatizat”

(SEI)

La data de 23.05.2001 Grupul pentru Promovarea Tehnologiei Informației din cadrul Guvernului României a aprobat Programul „Sistem Educațional Informatizat” (SEI), privind implementarea sistemului alternativ de educație asistată de calculator prin dotarea unităților de învățământ cu laboratoare informatizate. Valoarea acestui proiect a fost estimată la circa 200 milioane dolari. În esență, programul SEI se referă la dotarea unităților de învățământ preuniversitar cu laboratoare informatice, tehnologia informatică urmând să fie folosită ca suport didactic. În cadrul acestui program școlile urmau a fi a fi dotate cu 1.500 laboratoare informatizate.

Acest program s-a derulat în mai multe etape:

Etapa I

În data de 31 august 2001, la sediul Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informațiilor, între Ministerul Educației și Cercetării – reprezentat prin ministru Ecaterina Andronescu și Valentin Cotârță – director de proiect, Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informațiilor – reprezentant prin ministrul Dan Nica, S. C. General Felix S.A. reprezentată prin directorul general Pascanu Constantin, S.C. Compaq România reprezentată prin director general Pascadi Mihai, IBM România reprezentată prin director de vânzări Tudor Mihai, HP România reprezentată prin Horia Drăgan s-a semnat un „Memorandum” în cadrul căruia se arată că Ministerul Educației și Cercetării și Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informațiilor susțin participarea ICE Felix S.A. alături de IBM, Compaq, HP și Siveco S.A. în cadrul proiectul „Accelerarea introducerii calculatoarelor și accesului la internet în instituțiile de învățământ preuniversitar”.

Prin același „Memorandum”, ICE Felix S.A. se angaja să „producă, să livreze și să integreze laboratoarele informatizate la cheie, la parametrii de calitate, fiabilitate și certificare compatibilă cu standardele internaționale în domeniul Tehnologiei Informației și în termenele stabilite, folosindu-și propria linie de credit în aceleași condiții ca și ceilalți parteneri”.

La punctul 5 din „Memorandum” se arată că semnatarii acestuia convin ca „participarea ICE Felix S.A. să fie în procent de 10% din numărul total de calculatoare livrabile în cadrul proiectului”. Celorlalți participanți le revenea un procent de 30% din totalul calculatoarelor în cadrul proiectului.

Volumul proiectului a fost estimat la 200 mil USD, eșalonați în perioada 2001 – 2003.

În ședința Guvernului din data de 25.20.2001 a fost aprobat Memorandumul cu tema „implementarea sistemului alternativ de educație asistată de calculator prin dotarea unităților de învățământ preuniversitar din România în laboratoare informatizate”.

În cuprinsul Memorandumului se arată că „laboratoarele informatizate ar fi trebuit instalate până la începutul anului școlar 2001 – 2002”, fiind destinate pentru: eficientizarea predării lecțiilor, administrarea de teste, studiu individual, elaborarea de lucrări, accesul la internet, colaborarea între unitățile de învățământ, publicarea de lucrări.

În baza art. 12 lit. h din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 60/2001 privind achizițiile publice, Ministerul Educației propunea „achiziționarea produselor și serviciilor, propuse de proiectul menționat anterior, **prin procedura negocierii cu o singură sursă**”, în conformitate cu prevederile art. 9 (1) lit. c din OUG nr. 60/2001 privind achizițiile publice, prin încheierea de contracte cu firmele Compaq Computer România, HP România, IBM România pentru furnizarea de calculatoare și servicii, iar Siveco România pentru dezvoltare și implementare de soft educațional.

În susținerea aplicării procedurii de negociere cu o singură sursă sunt invocate următoarele considerente:

- succesul înregistrat de proiectul de informatizare a admiterii la liceu pentru anul 2001, proiect implementat de consorțiul Compaq România, HP România, IBM România și Siveco România;

- oferta avantajoasă formulată pentru echipamente hardware de firmele Compaq, IBM, HP și Felix S.A., potrivit căreia firma Felix S.A. în reținea 10% din livrări;

- limitare în timp a ofertei;

- referințele și reputația la nivel mondial a firmelor Compaq – HP – IBM.

Cu privire la aplicarea disp. art. 12 lit. h din OUG nr. 60/2001 privind achizițiile publice a mai fost identificată o „Notă de fundamentare” întocmită de directorul general adjunct al Direcției Generale Informatizare, Relații Publice și personal – Valentin Cotârță și aprobată de ministrul Ecaterina Andronescu.

În cuprinsul acestei note se arată că „la începutul lui octombrie 2001, Ministerul Educației și Cercetării s-a aflat în imposibilitatea de a atrage surse financiare de pe piața externă, ceea ce a impus găsirea unei alte soluții cu timp de realizare foarte scurt. Se arată că Ministerul Educației și Cercetării are în bugetul propriu fonduri cu această destinație și se propune „negocierea cu sursă unică”, întrucât realizarea unei alte prevederi presupunea un termen minim de 72 zile și s-ar fi depășit anul financiar.

Din verificările efectuate rezultă că la capitolul VI – „Cheltuielile de capital” pentru anul 2001, Ministerul Educației și Cercetării a avut prevăzută suma de 1.363.900.000.000 lei (Ron).

La data de 26.11.2001, fără a exista o notă de fundamentare pentru necesarul laboratoarelor beneficiari, fără a se efectua o negociere a prețului pe livrabile și servicii, Ministerul Educației și Cercetării a semnat cu Siveco România, în calitate de lider al consorțiului, contractul nr. 40853/26.11.2001.

În Anexa 1 – Secțiunea 3, Condiții Specifice 2, Irina Socol – reprezentant al S.C. Siveco România S.A. a precizat: ”configurațiile deja livrate de contract în zona pilot: liceul Grigorescu din Câmpina, liceul Octavian Goga din Miercurea Ciuc și liceul Aron din Miercurea Ciuc sunt conform proceselor verbale existente și *sunt diferite de cele menționate în prezenta anexă*”.

Durata contractului a fost de 90 zile, iar la termenul stabilit pentru încheierea recepției cantitative a fost 26.11.2001.

Prețul contractului a fost de 198.122.360 lei.

Din partea Ministerul Educației și Cercetării, contractul a fost semnat de ministrul Ecaterina Andronescu, secretar de stat Vasile Molan, secretar de stat Radu Mircea Damian, secretar de stat Mihnea Costoiu, director general DGPI – ing. Constantin Dumitru, director general DGIRAP – profesor doctor Valentin Cotârță, director general DGJAC – Cristina Icociu, director general DGBF – Mihai Păunică.

În data de 29.11.2001, cu acordul Ministerul Educației și Cercetării, S.C. Siveco România S.A., reprezentată prin Irina Socol, a încheiat cu S.C. Hewlett Packard (România) SRL, reprezentată prin Radu Enache – director general, contractul de cesiune (nr. MEC 2019/29.11.2001) potrivit căruia S.C. Siveco România S.A. a cesionat în mod irevocabil și necondiționat toate drepturile ce îi reveneau în temeiul condițiilor specifice prevăzute în Secțiunea 3 din Contract către S.C. Hewlett Packard SRL.

În data de 30.11.2001, S.C. Hewlett Packard SRL, reprezentată prin director general Radu Enache a cesionat către S.C. S & T System Integration & Technology Distribution AG – reprezentată prin Karl Tantscher, un contract de cesiune pentru toate drepturile care îi reveneau în temeiul Condițiilor Specifice prevăzute în Secțiunea 3 din Contract.

Contractul de cesiune este semnat pentru Karl Tantscher de către Dan Roman, iar din partea Ministerul Educației și Cercetării de semnării contractului cu Siveco România S.A.

Tot în data de 30.11.2001, S.C. Siveco România S.A. (prin director Irina Socol) a încheiat cu S.C. IBM România SRL (reprezentată prin director financiar Cateluța Cucu), cu acordul Ministerul Educației și Cercetării, contractul de cesiune (înregistrat la Ministerul Educației și Cercetării sub nr. 2021/30.11.2001) **pentru toate drepturile ce îi reveneau în temeiul Condițiilor Specifice prevăzute în Secțiunea 4 din Contract”.**

În data de 03.12.2001, S.C. Siveco România S.A. (reprezentată prin Irina Socol) a încheiat cu S.C. Compaq Computers România SRL (reprezentată prin director general Mihai Pascadi) un contract de cesiune (înregistrat la Ministerul Educației și Cercetării sub nr. 2022/03.12.2001) pentru toate drepturile care îi reveneau în temeiul Condițiilor Specifice în Secțiunea 2 din Contract. Cesiunea s-a făcut cu acordul Ministerul Educației și Cercetării.

La data de 03.12.2001, S.C. Compaq Computers România SRL a încheiat cu Ministerul Educației și Cercetării, Actul adițional nr. 1 la **contractul de cesiune nr. S/2022 din 03.12.2001 privind modalitatea de realizare a obiectivelor contractului.**

Este de precizat că Ministerul Educației și Cercetării nu a fost parte a contractului de cesiune, Actul adițional este semnat de ministrul Ecaterina Andronescu, director general Cristinal Iociu, Valentin Cotârță și Dinu Gheorghe.

Având în vedere cele expuse rezultă că Ministerul Educației și Cercetării a încheiat contractul nr. 4083/26.11.2001 cu încălcarea dispozițiilor legale privind achizițiile publice, a principiului transparenței și al liberei concurențe.

Astfel:

- deși avea buget alocat pentru achiziția de laboratoare, pe parcursul anului 2001, Ministerul Educației și Cercetării nu a procedat la realizarea achiziției;

- în luna octombrie 2001, Ministerul Educației și Cercetării și Ministerului Comunicațiilor și Tehnologia Informațiilor au încheiat cu firmele ICE Felix

S.A., IBM, Compaq, HP și Siveco S.A. un Memorandum, prin care în considerarea firmei ICE Felix S.A. și impunând un procent de 10% din valoarea proiectului în favoarea acesteia, convin derularea proiectului cu aceste firme, stabilesc procente de participare și astfel înlătură mediul concurențial.

În data de 08.11.2001, Ministerul Educației și Cercetării a transmis către „consorțiul de firme format din Compaq România, HP România, IBM România și Siveco România” o invitație de participare pentru „achiziția de laboratoare informatice”.

La natura și cantitatea produselor se precizează:

- codul CPSA: 3002 – „Calculatoare și alte echipamente informatice”;
- codul 3001 2 – „Aparate de fotocopiat, aparate de tipărit offset, alte mașini de birou și părțile lor”;
- codul 3339 2 – „Aparate electrice pentru linii telefonice și telegrafie”.
- Codul 72 20 – „Realizarea de produse software”.

Cerințele din caietul de sarcini corespund ofertei societăților din presupusul consorțiu. Din cercetările efectuate rezultă că acest consorțiu nu era constituit și pentru a se eluda legea achiziției publice a fost încheiat contractul cu firma Siveco și ulterior drepturile din contract au fost cesionate.

Etapa a II-a.

Prin HG nr. 828/31.07.2002 s-a aprobat continuarea de către Ministerul Educației și Cercetării a proiectului de interes național privind implementarea sistemului alternativ de educație asistată pe calculator – „Sistem educațional informatizat”. Ministerul Educației și Cercetării a fost autorizat să contracteze o finanțare de tip leasing financiar pentru o perioadă de 3 ani, în valoare de 6 mil. USD pentru asigurarea resurselor necesare derulării proiectului.

La art. 5 din ordonanță se precizează că se autorizează „achiziția publică prin procedura de negociere cu o singură sursă în temeiul art. 9 alin. 1 lit. c și

art. 12 lit. b din OUG nr. 60/2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 212/2002.

Nota de fundamentare ce a stat la baza emiterii HG nr. 828/31.07.2002 are ca inițiatori Ministerul Educației și Cercetării – ministru Ecaterina Andronescu și Ministerul Finanțelor Publice – ministrul Mihai Nicolae Tănăsescu.

Nota de fundamentare a fost avizată de ministrul MCTI – Dan Nica și de Ministerul Justiției.

În cuprinsul Notei de fundamentare se propune achiziționarea produselor și serviciilor necesare continuării Proiectului prin încheierea unui contract cu S.C. Siveco România S.A. și cesionarii săi, în conformitate cu disp. art. 9 alin. 1 lit. c și art. 12 alin. 1 lit. b din OUG nr. 60/2001.

În susținerea dispozițiilor art. 12 alin. 1 lit. b din OUG nr. 60/2001 se arată că extinderea aferentă anului 2002 a numărului de laboratoare informatizate trebuie să se realizeze până la începerea anului școlar 2002 – 2003, iar procentul de suplimentare și extindere a echipamentelor deja achiziționate necesită contractarea de produse și servicii similare și de aceeași calitate în vederea continuării implementării Proiectului.

Este invocată necesitatea achiziționării de produse cu aceleași caracteristici pentru evitarea oricăror incompatibilități.

Prin HG nr. 1220/07.11.2002 a fost modificat art. 2 al HG nr. 828/2002, fiind autorizat Ministerul Educației și Cercetării să contracteze o finanțare de tip leasing pe 3 ani cu valoare de achiziție de 51.750.000 USD, la care se adaugă costurile, dobânzile, taxele și impozitele.

În data de 10.09.2002, Ministerul Educației și Cercetării a transmis către firma Siveco și „*partenerii săi*” o invitație de participare pentru negocieri comerciale privind implementarea sistemului alternativ de educație asistată pe calculator – „SEI”.

La punctul 3 din Invitație se precizează „natura și cantitatea produselor” ce urmau a fi achiziționate:

- codul CPSA: 3002 – Calculatoare și alte echipamente informatice – aparate de fotocopiat, aparate de tipărit offset, alte mașini de birou și părțile lor;
- aparate electrice pentru linii telefonice și telegrafice;
- realizarea de produse software;

Invitația de participare nu face distincție cu privire la „partenerii Siveco” și este semnată de ministrul Ecaterina Andronescu.

Caietul de sarcini – „Anexă la invitația de participare nr. 11456/109.09.2002 este semnat de Traian Ionescu – director proiect, profesor doctor inginer Dorin Cârstoiu, inginer Dumitru Pîrvulescu și conferențiar doctor inginer Liliana Dobrică și face trimitere la „Configurația hardware minimală pentru un laborator”, deci nu la caracteristicile produselor achiziționate anterior.

Membrii echipei de conducere a proiectului au fost nominalizați prin Ordinul ministrului nr. 4386/06.09.2002, ordin avizat de secretar general Mihnea Costoiu și director general DGJAC Cristina Vasilica Iociu.

Prin ordinul ministrului nr. 4396/09.09.2002 a fost stabilită comisia de negociere pentru achiziția de laboratoare informatice din cadrul negocierii cu o singură sursă - Siveco România:

- Constantin Corega – secretar de stat – președinte;
- Mihnea Costoiu – secretar general – membru;
- Cristina Vasilica Iociu – director general DJAC – membru;
- Constantin Dumitru – membru;
- Mariana Neagu – director general adjunct DGPI – membru
- Mihai Păunică – director general DGDF – membru;
- Maria Dornean – director general adjunct DGBT – membru;
- Traian Ionescu – membru;
- Dorin Cârstoiu – membru;
- Dumitru Pîrvulescu – membru;

- Liliana Dobrică – membru.

Potrivit Ordinului, Cristina Vasilica Icociu trebuia să asigure legalitatea operațiunii, respectarea procedurilor de achiziție publică, structura și legalitatea contractului.

Liliana Dobrică avea sarcina de a verifica caracteristicile tehnice, componenta „laboratoare informatice” în concordanță cu cerințele din caietul de sarcini, să analizeze oferta financiară, să asigure raportul preț / calitate și să stabilească prețul de contractare.

Nu a fost identificată oferta depusă de firma Siveco și procesele verbale de negociere cu furnizorul, astfel că procedura negocierii lipsește.

La data de 19.11.2002, Ministerul Educației și Cercetării a încheiat cu firma Siveco România S.A. contractul de furnizare de produse și prestări de serviciu nr. 12211/19.11.2002 pentru 1100 de laboratoare informatice împărțite pe 3 loturi (lot 1 – 209 laboratoare informatice, servicii și software asociat; lot 2 – 456 laboratoare informatice, servicii și software asociat, lot 3 – 435 laboratoare informatice, servicii și software asociat) m software educațional și servicii aferente.

Prețul de achiziție a fost de 51.749.618,00 USD.

Cele 1100 de laboratoare sunt împărțite pe 3 loturi iar prețul / laborator este diferit pe fiecare lot (39.154 USD, 34.217 USD, 39.183 USD) deși componența laboratoarelor nu diferă și potrivit invitației de participare oferta trebuia depusă pentru întreaga cantitate.

Mai mult, potrivit caietului de sarcini trebuiau achiziționate 1.134 de laboratoare iar contractul a fost încheiat pentru 1.100 de laboratoare, la care se adaugă 20 de laboratoare oferite cu titlu gratuit.

Ca urmare, în prețul de 51.749.618,00 USD au fost achiziționate 1.100 de laboratoare față de cele 1.134 prevăzute în caietul de sarcini, mai puțin cu 34 laboratoare.

La data de 17.12.2002 a fost încheiat Actul adițional nr. 1 la Contract potrivit căruia Siveco se obliga să constituie garanția de bună execuție a contractului, fie prin prezentarea unor scrisori de garanție bancară în valoare de 5% pentru fiecare lot, fie prin deschiderea unui cont de garanție la dispoziția achizitorului și rețineri succesive de 5% din valoarea plăților pe fiecare lot.

În data de 28.11.2002, Siveco România S.A. a subcontractat către S.C. Scop Computers Trading SRL (reprezentată prin Vișan Alexandru furnizarea livrabilelor care constituie lotul 1, în valoare de 8.183.190,00 USD.

În data de 21.11.2002, S.C. Siveco România S.A. a cesionat către S.C. HP Rom SRL, cu acordul Ministerul Educației și Cercetării, toate drepturile ce îi reveneau în temeiul Condițiilor Specifice 2 prev. în Secțiunea 3 din Contractul – *furnizare livrabile lotul 2.*

Tot în data de 21.11.2002, S.C. Siveco România S.A. a încheiat contractul de cesiune cu firma IBM România SRL având ca obiect drepturile ce îi reveneau în temeiul condițiilor specifice prev. în Secțiunea 4 și Anexa nr. 1 din Contract – *furnizare livrabile lotul 3.*

La rândul său, S.C. IBM România SRL, cu acordul Ministerul Educației și Cercetării a concesiionat toate drepturile către S.C. Forte Company SRL, societate reprezentată prin director Cristian Constantinescu și Gabriela

Contractul a fost încheiat la data de 24.11.2002 și este înregistrat la Ministerul Educației și Cercetării sub nr. 12272/25.11.2002.

*

În baza HG nr. 828/2002, modificată prin HG nr. 1220/2002 Ministerul Educației și Cercetării a fost autorizat să contracteze o finanțare de tip leasing financiar pe o perioadă de 3 ani, cu valoare de achiziție de 51.750.000 USD.

În data de 05.11.2002, între Ministerul Educației și Cercetării și AGV Internațional Leasing GMBH, s-a încheiat un contract de leasing financiar

înregistrat cu nr. 12205/18.11.2002 pentru suma de 51.749.618 USD pe o perioadă de 3 ani.

Etapa a III-a

În luna decembrie 2003, în baza HG nr. 1108/25.09.2003 și HG nr. 1352/18.11.2003, a fost semnată o extensie a contractului în valoare de 20 milioane dolari, urmare a unei proceduri de negociere directă cu firma Siveco care îi avea ca și subcontractori pe S.C. Hewlett Packard România SRL și S.C. IBM România SRL.

Cu adresa nr. 2226/MC/08.05.2003, Ministerul Educației și Cercetării sub semnătura secretarului general Mihnea Costoiu a transmis la Ministerul Finanțelor Publice un proiect de hotărâre de Guvern pentru autorizarea Ministerul Educației și Cercetării de a achiziționa tehnică de calcul și servicii prin finanțare de tip leasing.

În Nota de fundamentare se face referire la un Memorandum aprobat în ședința de Guvern din data de 25.10.2001 privind aprobarea de a achiziționa prin negociere cu o singură sursă tehnică de calcul și servicii. Se precizează că în etapa I în baza contractului 40853/26.11.2011 au fost dotate 120 de laboratoare, iar în etapa a II-a conform contractului nr. 12211/19.11.2002, 1.100 laboratoare. Se arată de asemenea că în baza acestui proiect în fiecare școală sunt instruiți minim 2 administratori și 6 profesori. Se propune achiziționarea în 2003 a unor produse și servicii în valoare de 50 milioane de dolari.

Ministerul Finanțelor Publice a dat aviz negativ acestei solicitări, susținând că datele privind implementarea proiectului nu erau corelate cu indicatorii aprobați prin bugetul pe 2003 pentru „asigurarea logisticii prin dotarea școlilor cu calculatoare”. În bugetul pe anul 2003 era prevăzut a se achiziționa 2.259 laboratoare informatice. Se arată de către Ministerul Finanțelor că efortul bugetar suplimentar ar fi de 1.800 miliarde lei / 3 ani.

Există indicii în sensul că propunerea de emitere a hotărârii de guvern pentru derularea etapei a III-a a fost de mai multe ori respinsă de Ministerul Finanțelor pentru astfel de necorelări și pentru nejustificarea achiziției. Prin HG 1108/25.09.2003 s-a aprobat continuarea de către Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului a proiectului SEI prin atribuirea în 2003 a unui contract de tip leasing financiar.

După emiterea hotărârii de guvern, în luna octombrie 2003, firma HP a notificat Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului că valabilitatea scrisorii prin care în data de 15.10.2002 își exprima acordul de înlocuire cu firma FSC a încetat arătând că structura grupului de furnizori redevine cea aprobată prin Memorandumul din 07.09.2001.

Ca urmare a excluderii firmei Fujitsu Siemens Computers din grupul de furnizori, Claudiu Florică – director FSC a făcut mai multe sesizări / notificări în atenția SGG și a MECT.

La data de 17.12.2003, Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului prin ministrul Athanasie Alexandru a semnat cu S.C. Siveco România S.a. contractul nr. 44768/17.12.2003 în valoare de 20 milioane dolari, cu o perioadă de derulare de 8 luni și cu o perioadă a leasingului de 3 ani.

În luna decembrie 2003, a fost încheiat un contract de cesiune între Siveco, S.C. Hewlett Packard și Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului prin care contractul a fost cesionat integral.

Există indicii în sensul că achiziția s-a făcut prin negociere directă cu încălcarea dispozițiilor legale și la o valoare de peste 30-40% față de prețul pieței. Pentru produse de același tip, firmele Fujitsu Siemens Computers și Bull depuseseră oferte cu 30 – 40% mai mici.

De asemenea, există indicii în sensul că serviciile prevăzute în Contract nu au fost furnizate fiind recepționate și decontate în mod nelegal.

Încheierea contractului în aceste condiții și efectuarea unor plăți nelegale a fost posibilă cu implicarea unor persoane din cadrul Ministerului Educației,

Cercetării și Tineretului (Mariana Neagu, Vasilica Cristina Iociu, Mihai Paunică, Ioan Irinel Chiran, Radu Mircea Damian, Mihnea Costoiu, Alexandru Athanasiu), precum și a unor persoane din cadrul firmei Siveco și a partenerilor acesteia (Irina Socol, Florin Ilia, Radu Enache).

La data de 23.12.2003 S.C. Siveco România S.A. a încheiat cu S.C. Forte Company SRL, cu acordul Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului contractul de cesiune având ca obiect drepturile ce-i reveneau firmei Siveco în temeiul condițiilor specifice prevăzute în Secțiunea 5 și Anexa generală nr. 1 din contract.

Tot la data de 23.12.2003 S.C. IBM România SRL reprezentată prin director general Vladimir Aninoiu a încheiat cu S.C. Forte Company, cu acordul Ministerului Educației contractul de cesiune având ca obiect drepturile ce-i reveneau firmei Siveco în temeiul Condițiilor specifice prevăzute în Secțiunea 3, Anexa generală 1 din Contract.

În aceeași zi, S.C. Siveco România S.A. a încheiat cu S.C. Hewlett Packard România SRL contractul de cesiune având ca obiect drepturile prevăzute la Condiții Specifice 1, Secțiunea 2 din Contract. Cesiunea s-a efectuat de asemenea cu acordul Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului.

La rândul său S.C. Hewlett Packard România SRL a cesionat contractul către S&T AG S&T System Integration & Technology Distribution AG în data de 24.03.2004.

Cu privire la contractul de leasing financiar s-a stabilit că în data de 15.12.2003, Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului a încheiat cu AGV International Leasing NR 8 GmbH & Co Inter KG contractul de leasing nr. 515-000 001 pentru suma de 20 milioane dolari.

La data de 16.12.2003 S.C. Siveco România S.A., Ministerul Educației și Cercetării și AGV International au semnat un Acord tripartid prin care și-au

exprimat acordul ca antreprenorul să livreze echipamentul solicitantului ca urmare a comenzii efectuate de utilizator în contul locatorului.

Etapa a IV-a

Prin HG nr. 1685/14.10.2004 a fost autorizat Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului a fost autorizat să achiziționeze tehnică de calcul și servicii prin intermediul unei finanțări de tip leasing financiar în valoare de 96 milioane dolari. La art. 1 din Cuprinsul hotărârii se arată că se aprobă extinderea de către MEC a proiectului de interes național, sistemul educațional informatizat prin atribuirea în anul 2004 a unui contract de furnizare prin leasing financiar și încheierea unui contract de achiziție publice de produse și servicii similare, avându-se în vedere evitarea incompatibilităților sau a dificultăților tehnice de operare și întreținere în raport cu echipamentele și serviciile deja achiziționate în cadrul proiectului.

La art. 3 din HG se precizează că plata avansului, a valorii reziduale, precum și a comisioanele și taxelor aferente se asigură de la bugetul de stat prin bugetul MEC în limita sumelor aprobate anual cu această destinație.

Contractul a fost încheiat prin negociere directă cu firma Siveco care îi avea ca și subcontractori pe HP și IBM pentru furnitura de hardware.

Există indicii în sensul că în luna iunie 2004, FSC și Softwin au depus o scrisoare de intenție pentru derularea etapei a OV a proiectului, prețurile oferite fiind mult sub valoarea ofertată de firma Siveco.

În luna decembrie 2003, secretarea de stat Mihnea Costiu a emis un punct de vedere potrivit căruia inițiativa Fujitsu Siemens de a înainta documentație de ofertă este neîntemeiată pe fond și neacceptabilă întrucât oferta firmei nu răspundea cerințelor MEC. Se arată că firma Fujitsu Siemens nu avea experiență în domeniul proiectelor educaționale în România, în special în ceea ce privește integrarea de proiect și nu a oferit o soluție globală.

Tot în cadrul acestui punct de vedere se arată că firma Fujitsu Siemens nu a participat la niciuna din fazele anterioare ale proiectului, nici în calitate de contractant, nici în calitate de subcontractant, colaborarea dintre firma Fujitsu Siemens și Grupul de firme furnizoare Siveco România – Compaq România – HP România- IBM România, limitându-se la furnizarea de către o terță firmă a unor echipamente produse de Fujitsu Siemens cu acordul explicit al firmei HP.

Secretarul de stat, Mihnea Costoiu susține că proiectul SEI a fost aprobat în 2001, ca un parteneriat cu Siveco România – Compaq România – HP România - IBM România, firme care au demonstrat un sprijin „deosebit de puternic” pentru Ministerul Educației prin donația efectuată în anul 2001, pentru derularea proiectului de admitere computerizată în licee la nivel național.

Prin ordinul Ministerul Educației și Cercetări 3641/21.03.2005 s-a dispus constituirea unei comisii de analiză a modului de derulare proiectului. Comisia a concluzionat că prețurile de achiziție a echipamentelor au fost cu cel puțin 50% mai mari decât cele de pe piață, că monitoarele au fost achiziționate la prețuri duble că prețurile pentru soluțiile software au fost nefundamentate, iar prețul pentru asistență tehnică a fost exagerat. Urmare a verificărilor efectuate și a concluziilor formulate, comisia a recomandat suspendarea etapei a IV-a a proiectului, verificare modului de derulare a fazelor 1, 2 și 3 și pregătire unei licitații pentru faza a IV-a.

Există indicii în sensul că achiziția s-a făcut prin negociere directă cu încălcarea dispozițiilor legale și la o valoare de peste 30-40% față de prețul pieței. Pentru produse de același tip.

De asemenea, există indicii în sensul că serviciile prevăzute în Contract nu au fost furnizate fiind recepționate și decontate în mod nelegal.

Încheierea contractului în aceste condiții și efectuarea unor plăți nelegale a fost posibilă cu implicarea unor persoane din cadrul Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului (Mariana Neagu, Vasilica Cristina Iociu, Mihai Paunică, Ioan Irinel Chiran, Radu Mircea Damian, Mihnea Costoiu, Alexandru

Athanasiu), precum și a unor persoane din cadrul firmei Siveco și a partenerilor acesteia (Irina Socol, Florin Ilia, Radu Enache).

Prin Ordinul nr. 5149/26.10.2004, Ministrul educației și cercetării a stabilit comisia de evaluare, echipa de management, directorul de proiect și totodată a aprobat nota mandat.

În baza obiectivelor stabilite comisia de negociere a întocmit și înaintat firmei S.C. Siveco România S.A. invitația de participare și caietul de sarcini. Negocierile cu firma S.C. Siveco România S.A. s-au purtat pe durata a patru întâlniri și s-au încheiat minute ale acestora. Din raportul întocmit în data de 15.11.2004 rezultă că a fost agreată oferta depusă de firma S.C. Siveco România S.A. în data de 02.11.2004. Raportul menționează că în urma negocierilor s-a obținut o serie de facilități și reduceri de preț față de etapa a III-a. În vederea derulării contractului de leasing Ministerul Educației și Cercetării a emis scrisoarea de confort. Prin această scrisoare de confort Ministerul Finanțelor și Ministerul Educației și Cercetării confirmau că „vor asigura fonduri suficiente de la bugetul de stat aprobat de Parlament pe toată durata facilității și a contractului de leasing corespunzător”. Pentru asigurarea fondurilor necesare desfășurării etapei a IV-a Ministerul Educației și Cercetării a încheiat cu AGV International Leasing NR 8 GmbH & Co Inter KG contractul de leasing financiar nr. 515-000 002/18.11.2004 în valoare de 95.990.795 USD. Contractul de leasing a intrat în vigoare la data de 30.06.2005 și avea ca termen de finalizare data de 31.10.2009. Operațiunea de leasing a fost concepută să se desfășoare pe 13 tranșe de livrare aferente celor 13 seturi de echipament care urmau a fi achiziționate de utilizator, prima plată urmând să fie făcută în luna aprilie 2006.

Echipa de control din cadrul Agenției NAF- Direcția Generală de Inspecție Fiscală – Direcția de Control Financiar urmare a verificărilor efectuate în perioada martie – aprilie 2005 cu privire la aspectele sesizate de firma Fujitsu Siemens Computers a încheiat procesul verbal nr. 310030/26.04.2005 în

cuprinsul căruia a constatat mai multe nereguli în ceea ce privește derularea procedurii de achiziție și încheierea contractelor de leasing.

Direcția de Audit din cadrul Ministerului Educației și Cercetării urmare a verificărilor efectuate în perioada 6 ianuarie 2005 – 31 ianuarie 2005, în baza Ordinului Ministrului Educației și Cercetării nr. 3111/05.01.2005, a constatat că în ceea ce privește etapa I a Programului SEI, fiind asigurate sursele de finanțare exista posibilitatea să se organizeze și să se desfășoare licitație publică în vederea achiziționării laboratoarelor informatice. A constatat de asemenea, că pentru nici una dintre etape anunțul de atribuire al Contractului nu a fost publicat în Monitorul Oficial, că nu există recepții finale pentru toate laboratoarele informatizate contractate. Auditorii au propus realizarea unor verificări împreună cu specialiști din domeniul informaticii pentru a urmări concordanța dintre prevederile contractuale, pe de o parte, și cantitățile și configurația laboratoarelor informatizate, pe de altă parte. Dat fiind faptul că pentru etapa a IV-a contractul în valoare de 95.990.795 USD nu fusese lansat, comisia de audit propunea să se analizeze oportunitatea renegocierii acestuia.

Prin Ordinul Ministrului Educației și Cercetării nr. 3641/21.03.2005 a fost constituită o comisie pentru a analiza documentele aferente Proiectului SEI, contractele încheiate de Ministerul Educației și Cercetării cu societatea Siveco și pentru a analiza prețul pieței pentru produsele contractate cu firma Siveco. Prin raportul întocmit de comisie se concluzionează:

„1. Prețurile de achiziție ale echipamentelor sunt mai mari decât cele existente pe piață pentru produse similare cu cel puțin 50%.

1.1. Monitoare de 15 ”” color oferite 4 ani consecutiv cu prețuri variind între 198 USD și 184 USD, reprezintă la ora actuală dublul prețului de piață (vezi documentația anexată).

1.2. Calculatoarele au fost contractate ca „brand name” reducându-se astfel posibilitatea de achiziție din surse alternative. În același timp ele au fost aduse sub formă de componente și asamblate în România, pierzându-se

astfel calitatea de „brand name”. În aceste condiții prețurile pentru sistemele livrate sunt duble față de prețurile pieței pentru produse similare (vezi documentația anexată).

1.3. Echipamentele pentru centrul de date sunt neomogene (IBM, HP). Consecințele directe sunt creșterea costurilor de instruire, exploatare, întreținere și reparații. Sunt necesare atât achiziția SGBD Oracle cât și DB2, precum și a licențelor client aferente. Prețurile echipamentelor sunt foarte ridicate, inexplicabil solicitându-se prețuri identice pentru echipamente cu performanțe diferite”.

Comisia concluzionează de asemenea că prețurile de achiziție a soluțiilor software nu sunt fundamentate și depășesc prețurile pieței. Se arată de asemenea că inexistența unor specificații clare ale MEDC și a unor licitații reale a dus la prețuri de achiziție exagerate atât pentru echipamente cât și pentru software. Pe cale de consecință, comisia constituită din specialiști – profesori universitari de la ASE București, Universitatea Politehnică din Timișoara, Universitatea Tehnică Cluj Napoca, specialiști din cadrul Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului și Ministerul Educației și Cercetări a recomandat suspendarea etapei a IV-a a Proiectului SEI pentru analiză, elaborare de specificații clare și efectuarea unei licitații. Se recomanda de asemenea declanșarea la nivel central și local a unor activități de analiză a modului în care s-au realizat fazele I – III ale Proiectului și a rezultatelor obținute, precum și utilizarea catedrelor de specialitate din învățământ pentru consultanță, proiectarea și implementarea unor aplicații informatice necesare ministerului.

Constatarea inspectorilor ANAF, a comisiei de audit și respectiv a comisiei de specialitate instituită prin Ordin al ministrului se coroborează cu declarațiile martorilor audiați în cauză, precum și cu aspectele sesizate de firmele a căror participare la o procedură de achiziție a fost restricționată conducând la concluzia că prin negocierea cu firmele Siveco, IBM, HP, Compaq, încheierea contractului cu firma Siveco și acceptarea cesionării

de către aceasta a contractului s-a urmărit de fapt favorizarea firmei Siveco și a firmelor colaboratoare în condițiile în care specificațiile tehnice ale livrabililor din caietele de sarcini conduceau către firma IBM sau Compaq, iar specificațiile tehnice pentru software către firma Siveco, este cert că a fost înlăturată posibilitatea unei participări competitive într-o procedură de achiziție.

Există de asemenea indicii rezonabile în sensul că achizițiile în cadrul Programului SEI au fost efectuate la prețuri cu până la 50% mai mari. Astfel se justifică și scăderea semnificativă a prețului acceptată de firma Siveco în cadrul etapei a IV-a a Proiectului.

În ceea ce privește, continuarea Proiectului cu firma Siveco în cadrul etapei a IV-a, deși actele de control recomandau efectuarea unei proceduri de achiziție, din probatoriul testimonial a rezultat că aceasta a fost impusă de condițiile împovărătoare ale contractului de leasing financiar care era în derulare.

Raportat la modalitatea de derulare a contractului și declarațiile martorilor audiați în cauză putem concluziona că există indicii rezonabile și cu privire la săvârșirea unor infracțiuni de corupție, respectiv trafic de influență și luare de mită. Relevant în acest sens sunt următoarele declarații:

Declarație martor

„Acest megacontract în jur de 200 milioane dolari a fost inițiat, negociat și controlat de CLAUDIU FLORICĂ în perioada 2001 – 2002, când a avut în acest sens întâlniri directe cu Ecaterina Andronescu, Mihnea Costoiu și alți angajați ai Ministerului Educației și Cercetării, factori de decizie privitori la acest proiect. Contractul a fost atribuit prin negociere cu sursă unică, deși nu exista nici un fel de impediment din punct de vedere tehnic pentru o licitație deschisă, respectiva decizie fiind luată de Guvern într-o ședință închisă și nepublică.

Contractul încheiat de Siveco cu Ministerul Educației a fost conceput ca un contract cadru a cărui derulare urma să aibă loc în mai multe etape, pe măsură ce Ministerul Educației obținea bugetul necesar achiziției. Contractul a fost conceput ca un contract ce depășea necesitățile pentru a permite noi achiziții ulterioare prin acte adiționale, fără o procedură de licitație.

Claudiu Florică a condiționat prezența firmei Compaq în acest contract de subcontractarea întregii furnituri de echipamente și servicii în valoare de 2,3 milioane dolari firmei Technet Austria, firmă înființată de Dragoș Stan în Austria printr-un intermediar, prieten de-al său pe nume Thomas Heintschel, special pentru derularea de contracte care implicau plata unor mite pentru persoane politice implicate în aprobarea acestui contract. Conducerea Compaq de la acea vreme, anume Mihai Pascali și Călin Tatomir a aprobat derularea contractelor în această manieră și a acceptat adaosurile comerciale exagerate ale firmei Technet Austria știind că din aceste adaosuri urma să fie plătită mita către persoanele din anturajul lui Adrian Năstase.

Claudiu Florică a condiționat și prezența firmei Siveco ca integrator în acest contract de subcontractarea unei părți din softwear și servicii în valoare de 1,5 milioane dolari firmei Kapraras Consulting condusă de Antonio Kapraras care urma să asigure la rândul ei plata unei mite către persoane din anturajul lui Adrian Năstase.

În anul 2002, Claudiu Florică s-a mutat de la Compaq la Fujitsu Siemens Computers și ca urmare FSC a fost inclusă în contract în locul firmei Compaq și a primit o comandă de echipamente de tehnică de calcul și servicii în valoare de 8 milioane dolari, comandă condiționată de cesionarea întregului contract către firma Net Consulting, firmă deținută de Dragoș Stan și care avea același rol de a plăti mitele promise de Claudiu Florică persoanelor din anturajul lui Adrian Năstase, acesta fiind singurul care putea semna HG ce avea ca obiect atribuirea contractelor în mod direct prin negociere cu sursă unică.

Această înlocuire a firmelor s-a efectuat cu acordul autorităților contractante existând corespondență în acest sens între Siveco, Ministerul Educației, în care Siveco solicita această modificare, dar fără să existe nici un motiv real pentru care firma Compaq ar fi fost înlocuită cu FSC și nu cu orice altă firmă producătoare de tehnică de calcul de pe piață.

Contractele cu Ministerul Educației erau încheiate formal cu companii mari sau multinaționale și acolo unde era Claudiu Florică director, la un anumit moment, acolo apărea și atribuirea directă a contractelor de către statul român.

În august 2003, Ecaterina Andronescu a fost schimbată cu Alexandru Athanasiu, în funcția de ministru al Ministerului Educației, iar Claudiu Florică a pierdut o parte din controlul pe care-l avea asupra autorității contractante, contractul derulându-se în continuare în perioada 2003 – 2009, dar fără ca vreuna din firmele protejate și controlate de Claudiu Florică - Fujitsu Siemens Computers, Net Consulting, Softwin să mai primească vreo contractare.

În perioada 2003 – 2005, Claudiu Florică a exercitat presiuni pe toate canalele oficiale și neoficiale pentru a fi reinclus în proiect, dar fără succes. Astfel, Claudiu Florică s-a întâlnit în primăvara anului 2004 cu Alexandru Bittner care controla toate proiectele de IT în perioada guvernării PSD-iste, 2000 – 2004, iar acesta i-a oferit lui Claudiu Florică susținerea pe lângă Adrian Năstase în proiectele sistemului de securizare a frontierelor de stat și proiectul licențierii Guvernului României pentru produse Microsoft cu condiția să renunțe să mai facă presiuni pentru a reîntra în proiectului Sistemului Educațional Informatizat. Tot în 2004, Claudiu Florică s-a întâlnit cu Victor Ponta care avea la acea vreme funcția de șef al Corpului de Control al premierului Adrian Năstase și a încercat să-l determine pe Victor Ponta să demareze o anchetă a Corpului de Control la sediul Ministerului Educației și prin această presiune să oblige practic, firma Siveco să reintroducă firmele protejate de Claudiu Florică în cele două extensii de contract, una în valoare de 20 milioane de dolari și cealaltă de 96 milioane de dolari, semnate în timpul guvernării PSD. În schimbul acestei susțineri din

partea lui Victor Ponta, Fujitsu Siemens Computers a dotat sediul Tineretului Social Democrat cu calculatoare Fujitsu Siemens în baza unei donații făcută prin partenerii Fujitsu Siemens Computers, de la acea dată.

În decembrie 2004, după schimbarea partidului de guvernământ ca urmare a alegerilor ce au avut loc, Claudiu Florică fiind în relații personale directe cu diverși membri ai Partidului Democrat, cum ar fi Romeo Raicu, Mihai Stănișoară, Victor Blaga, Răsvan Toader și-a reluat campania de atac la adresa firmei Siveco și a solicitat și noilor miniștri reincluderea firmelor FSC, Net Consulting și Softwin, firme pe care le controla în mod indirect, în acest proiect, dar fără succes.

Au fost foarte multe persoane implicate deoarece acest contract presupunea aprobări atât de la nivelul cancelariei primului – ministru, Ministerului Finanțelor, Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informațiilor, Ministerului Educației și Cercetării. Persoanele implicate în trafic de influență și luare de mită în acest contract sunt Adrian Năstase, prim – ministru în perioada 2000 – 2004, Alexandru Bittner care intermedia plata mitelor către Adrian Năstase în acea perioadă, Remus Truică, șeful Cancelariei Primului – ministru în acea perioadă, Victor Ponta, șeful Corpului de Control al Premierului în acea perioadă, Ecaterina Andronescu – ministru al Educației 2000 – 2004, Cristina Ghițulică – șef de cabinet la Ecaterina Andronescu în perioada 2000 – 2004, Mihnea Costoiu - secretar general al ministerului în acea perioadă, Traian Ionescu – director în Ministerul Educației, Valentin Cotârță – director în cadrul Ministerului Educației, Gheorghe Dinu – consilier al ministrului Ecaterina Andronescu, Mihai Tănăsescu – ministrul finanțelor la acea perioadă, Enache Jiru – secretar de stat în Ministerul Finanțelor, Dan Nica – ministru MCTI, precum și miniștrii PD numiți după Ecaterina Andronescu și anume, Alexandru Athanasiu, Mircea Miclăuș și ulterior, Andrei Marga.

Firmele implicate de către Claudiu Florică în traficul de influență și dare de mită și persoanele respective sunt Dragoș Stan, patronul firmei Net Consulting,

Thomas Heintschel, acesta fiind interpus a lui Dragoș Stan și Claudiu Florică ca director în firmele Technet și Profinet, Nicolae Culacov, Ștefan Blaer și Ioan Blaer, acționari ai firmei Omnitech, care se ocupau de relația cu Ministerul Finanțelor, Dinu Pescariu, patronul de la Tennis Club, vechi prieten al lui Claudiu Florică care aducea sumele de bani în numerar în țară ce urmau să fie plătite ca mită, în numerar, precum și Antonio Kapraras, patronul firmei Kapraras Consulting.

Alte persoane implicate în traficul de influență și dare de mită, în acest contract, în colaborare cu Claudiu Florică sau în mod direct, protejându-și propriile interese în acest contract, sunt Irina Socol, patronul firmei Siveco, Florin Ilia, director și acționar Siveco, Gheorghe Sadoveanu, angajatul Siveco care se ocupa de traficul de influență la nivelul primului – ministru, Ștefan Morcov, angajat Siveco și manager proiect pe proiect, Mihai Pascadi – director general Compaq, Călin Tatomir – director adjunct Compaq România, Vadimir Aninoiu – director general IBM România, Mihai Guran – director vânzări IBM România, Gabi Marin – patron la Omnilogic, Radu Enache – director general HP România, Dan Roman – director S&T România, Bogdan Cocora S&T România, Florin Talpeș – patronul Softwin, Metodi Mehmet – director vânzări Softwin, și ulterior coacționar cu Claudiu Florică într-una din firmele acestuia, toate aceste firme menționate mai sus fiind implicate oficial în contractul cu Ministerul Educației și făcând fiecare la rândul său trafic de influență și dare de mită pentru a-și maximiza cota din contract și a-și proteja rămânerea lor în acest contract.

Mecanismul era de a se crea un profit cât mai mare în firmele subcontractante, profit din care erau scoase prin intermediul unor off-shore-uri sumele de bani necesare plății mitelor prin intermediul unor contracte de servicii fictive. Odată ajunși banii în off-shore-urile din destinații cât mai îndepărtate pe teritoriul României, mitele erau plătite fie prin transferuri bancare în firmele nominalizate de persoanele de lângă autoritatea contractantă și care aveau rolul de a spăla

respectiv bani și de a-i aduce în țară pe căi legale sau o parte erau scoși numerar din băncile din afara teritoriului României și aduși în numerar în țară, tot în mod ilicit, folosind diferiți intermediari care aveau doar sarcina de a-i transporta în țară, toate acestea făcându-se în scopul ascunderii sursei veniturilor de persoanele care încasau mită.

Contractul s-a derulat până în anul 2009, a ajuns în total la o valoare de 124 milioane dolari, iar valoarea reală a echipamentelor hardware cumpărate de Ministerul Educației, a fost de aproximativ 50% din prețul contractual și în cazul aplicațiilor software și serviciilor valoarea reală fiind aproximativ 10% din prețul achiziției.

Nu exista absolut nici un motiv real pentru care nu ar fi fost necesară organizarea unei licitații publice, toate produsele hardware și software putând fi procurate de la nenumărați producători de pe piața locală. Această modalitate de achiziție a fost utilizată pentru ca prețurile să nu fie cunoscute publicului și să permită supraevaluarea contractului.

Pot exemplifica în acest sens că o imprimantă care se găsea pe piață la prețul de 300 euro era vândută de Siveco, Ministerului Educației la un preț de 1.500 euro, iar lecțiile informatice care era cumpărate de Siveco la prețul de 1.000 - 2.000 euro bucata, erau vândute Ministerului Educației la prețuri de 9, 10 și chiar 11.000 euro. Toate echipamentele erau cumpărate de Siveco de la cei 3 subcontractanți ai săi, Compaq, IBM și HP, iar din 2003 doar IBM și HP. Aceștia le cumpărau la rândul lor de la subcontractanți ai lor, cum ar fi Compaq de la Technet, Fujitsu Siemens Computers de la Net Consulting, IBM România de la Omnilogic, HP de la S&T, iar ultimii subcontractanți le cumpărau de pe piața liberă sau de la distribuitorii autorizați. Prezența acestora în contract a fost necesară doar pentru a permite crearea profitului din care să se plătească mitele, deoarece oricare dintre multinaționalele contactate de Siveco ar fi putut să cumpere produsele respective și să le distribuie Ministerului Educației, în mod direct fără subcontractanți..

Lecțiile au fost cumpărate în parte de la firma Softwin, o parte au fost dezvoltate de către angajați Siveco, iar altă parte a fost achiziționate de Siveco de la liceeni, practic de la beneficiari finali ai proiectului. În acest scop Siveco a organizat o competiție adresată tuturor școlilor și liceelor pentru elaborarea de lecții informatice și cele mai bune lecții din cadrul competiției erau achiziționate la prețuri modice de către Siveco și revândute Ministerului Educației și Cercetării la prețuri de la 5 până la 10 ori mai mari.

Existau niște standarde din punct de vedere pedagogic, și anume respectarea programei școlare în vigoare, acestea fiind cerute de Ministerul Educației și Cercetării și niște standarde tehnice pentru a se asigura o oarecare uniformitate a limbajelor de programare folosite, cerințe formulate de Siveco, prin Departamentul tehnic.”

Declarație de martor

„L-am cunoscut pe Claudiu Florică în anul 2000, el lucrând la Compaq România. În acea perioadă Compaq România era cea mai activă reprezentanță a unui producător IT internațional de pe piața locală. Claudiu Florică, Călin Tatomir și Orest Robciuc erau cunoscuți ca fiind persoane cu conexiuni în cercurile politice.

Claudiu Florică lucra îndeaproape cu Scop Computers și Net Consulting , iar Călin Tatomir și Orest Robciuc erau foarte apropiați de Omnilogic.

În timpul guvernării Adrian Năstase Compaq România a câștigat numeroase contracte în sectorul public printre beneficiari numărându-se: Ministerul Sănătății, Ministerul Apărării Naționale, Primăria Capitalei și alții.

Cel mai mare proiect câștigat de Compaq în România a fost informatizarea CNAS, a cărui valoare era de 120 milioane dolari. În câștigarea acestui proiect un rol determinat l-au avut Călin Tatomir și Orest Robciuc, împreună cu Gabriel Marin, patronul Omnilogic. Proiectul a fost contestat vehement de ceilalți jucători din piață și a demarat în 2005 după preluarea Compaq de către HP.

În anul 2002, HP a cumpărat la nivel global Compaq.

Călin Tatomir a demisionat și-a înființat propria firmă, cabinetul Călin Tatomir fiind implicat în trucarea unor licitații la Ministerul de Justiție, Ministerul Sănătății și Ministerul de Interne. Mai târziu, în perioada în care a fost director general la Microsoft, împreună cu Claudiu Florică au trucat licitația de licențe Microsoft de la MCSI derulată în anul 2009.

Având o relație bună la Ministerul Educației, Claudiu Florică a demarat discuțiile în anul 2001, pentru un proiect major de informatizare în școli, Sistem Educațional Informatizat, adică SEI.

Pentru a nu repeta experiența CNAS, unde Compaq câștigase proiectul dar acesta era blocat din cauza unor contestații, Claudiu Florică a decis să invite în acest proiect pe ceilalți producători internaționali majori de PC-uri (HP și IBM) pentru a evita contestațiile și pentru a-și uni activitățile de lobby. Aveau nevoie de un integrator, specializat în dezvoltare software, așa că au apelat la Siveco, firmă cu experiență în derularea contractelor guvernamentale.

Contractul a fost atribuit prin negociere cu sursă unică, fără nici o justificare, această decizie fiind luată de guvern la presiunea premierului Adrian Năstase în urma discuțiilor lui Claudiu Florică cu Alexandru Bittner și Remus Truică privind cuantumul și modul de plată a mitei către persoanele politice implicate.

Contractul a fost încheiat cu Siveco sub forma unui Contract – cadru de 200 milioane de dolari a cărui derulare urma să aibă loc în mai multe etape, în funcție de bugetul alocat Ministerului Educației.

Acest contract a fost inițiat și controlat de Claudiu Florică, în perioada 2000 – 2002 cât acesta era angajat Compaq. Negocierile au fost purtate de Claudiu Florică (Compaq), împreună cu reprezentanții IBM (Vladimir Aninoiu), HP (Radu Enache) și Siveco (Irina Socol) cu Ecaterina Andronescu, Mihnea Costoiu și ceilalți angajați ai Ministerului Educației implicați în procesul

decizional în acest proiect. Ce se livrează, cantitățile și prețurile au fost negociate de către cei mai sus menționați.

Nefiind o licitație deschisă, prețurile la care Ministerul Educației a achiziționat produsele respective au fost de câteva ori mai mari decât cele din piață. Toți cei 3 furnizori de hardware au subcontractat livrarea produselor lor către firme locale prietene: S&T pentru HP, Omnilogic pentru IBM și Net Consulting pentru Compaq, în așa fel încât mita să fie mai greu de urmărit.”

*

*

*

Având în vedere cele de mai sus, constat că, pentru stabilirea corectă și completă a situației de fapt vizând săvârșirea de către numitul

VREME VALERIAN a infracțiunii de abuz în serviciu prev. de art. 297 C pen. rap. la art. 309 C pen.

se impune efectuarea unor acte de urmărire penală.

Relativ la cele expuse, în conf. cu dispozițiile art. 109 alin. 2 din Constituția României, art. 12, art. 16 alin. 2 și art. 19 din Legea nr. 115/1999, republicată, privind responsabilitatea ministerială, ale Deciziei nr. 665/05.07.2007 a Curții Constituționale precum și ale Deciziei nr. 270/10.03.2008 a Curții Constituționale și având în vedere că

Acesta are calitatea de deputat se impune sesizarea Parlamentului României – **CAMERA DEPUTAȚILOR**, pentru solicitarea avizului necesar urmăririi penale.

Față de cele arătate, propun sesizarea Parlamentului României în vederea declanșării procedurilor pentru obținerea avizului necesar urmăririi penale.

Stiripesurse.ro